

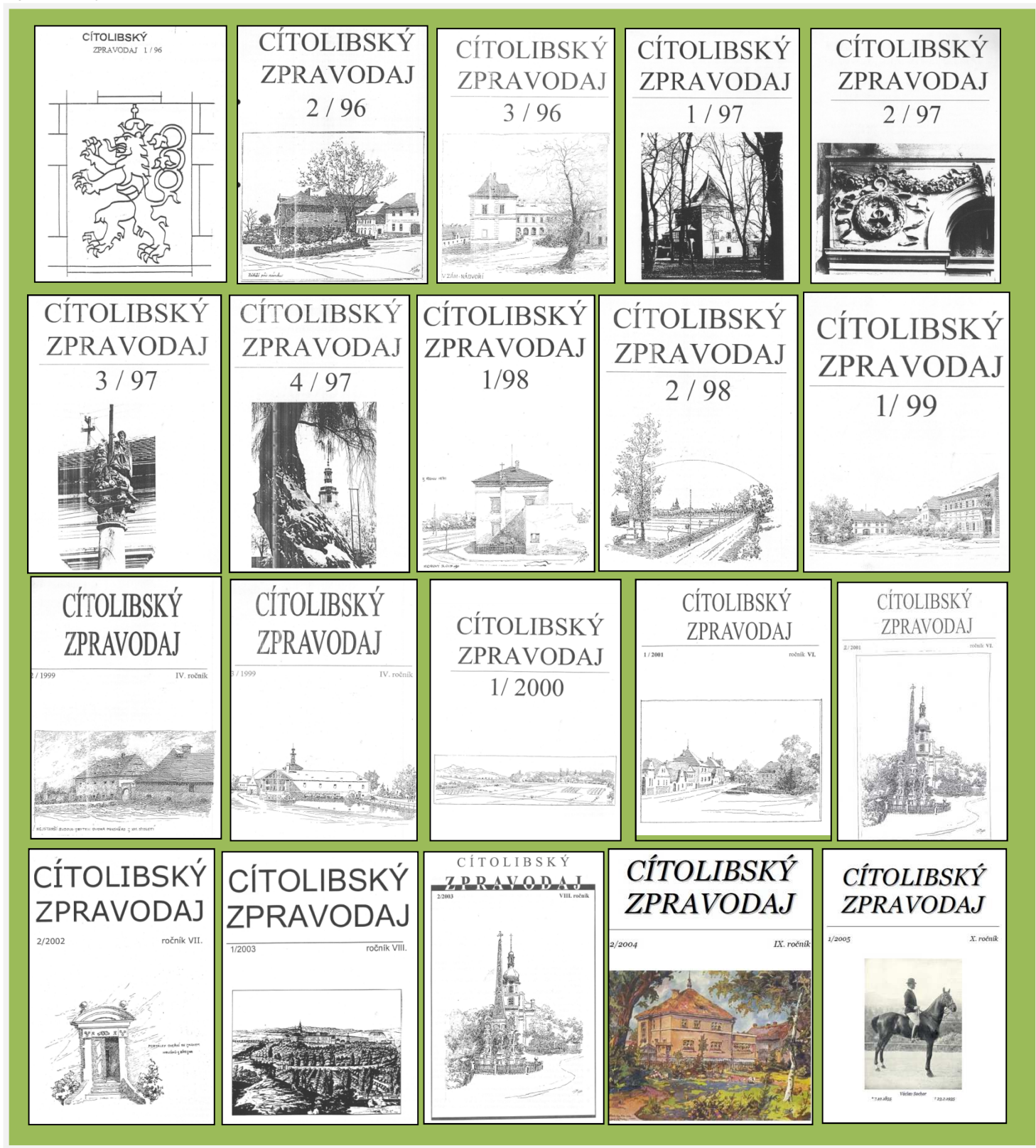
CÍTOLIBSKÝ ZPRAVODAJ

SPECIÁLNÍ ČÍSLO – VÝBĚR Z DVACETI ROČNÍKŮ, vydáno 18.7.2016

=====

V letošním roce je to neuvěřitelných 20 let, kdy Věra Pokorná přišla s nápadem vydávat „Cítolibský zpravodaj“....

Zpravodaj měl a má cíl, informovat občany o aktuálním dění v obci, připomenout historii, rodáky... A upozorňovat na zajímavá témata s oblasti historie, kultury a dalšího dění v obci. Jak to v životě chodí, zažil období radosti i „nemoci“, potýkal se s nezájmem.

Když jsme listovali starými čísly, zaujalo nás, jak se historie opakuje, a v různých intervalech se opakují i témata. Řekli jsme si, že i Vám některé články připomeneme a proto Vám nabízíme toto speciální číslo. Pokud máte zájem přečíst si zpravodaje celé, najdete je v elektronické podobě na stránkách www.obec-citoliby.cz, tištěné jsou k nahlédnutí v úřadu městyse.

V současné době má svoji redakční radu ve složení: Blanka Hejlíková, Miroslava Jirásková, Petr Jindřich, Věra Pokorná a spoustu dalších přispěvatelů z řad organizací a spolků, kterým tímto za jejich aktivitu děkujeme.

Zeptali jsme se za Vás:

Věrko, Vy jste v roce 1996 začala vydávat zpravodaj, vlastně téměř na koleně. Co Vás k tomu vedlo, kde jste čerpala inspiraci a náměty na články?

Nejsem si jistá, že to byl jen můj nápad vydávat zpravodaj. Víím, že jsem o tom hodně mluvila s Ivmem Markvartem, ředitelem lounské knihovny a tehdejší starostou Cítolib Věroslavem Richtrem. Ti mě hodně podporovali psychicky, byla jsem na to celé sama s velmi omezenými technickými prostředky. Chtěla jsem, aby se ve zpravodaji objevovaly důležité zprávy od zastupitelů a příspěvkových a zájmových organizací v obci a ve stejném nebo větším množství ještě zajímavosti z historie a kultury obce. Což na začátku byla hlavně citace z obecních kronik, krásné dopisy od pana Dobroslava Líma a od Pavla Rybky.

Dodnes jste aktivní členkou redakční rady, jak se za ty roky z Vašeho pohledu zpravodaj změnil?

Jsem moc ráda, že zpravodaj nezanikl, i když měl namále. Stal se z něj nezávislý a objektivní čtvrtletník. Těším se z velké podpory radních a přeji si, aby to tak bylo i nadále.

... A PRVNÍ VYBRANÝ PŘÍSPĚVEK SE TÝKÁ X. ROČNÍKU ...

Poděkování

Vážení čtenáři,

máte v ruce druhé číslo letošního jubilejního X. ročníku Cítolibského zpravodaje. Do Cítolib jsem se přistěhovala z Prahy, kde mi velmi vadila anonymita velkého města, ruch a nemožnost vidat se každý den s lidmi, které znám. Byla jsem na mateřské dovolené a chtěla jsem mít známé, proto v době, kdy mi paní Kopicová předala Místní knihovnu, tehdy ještě na zámku, jsem začala pořádat večery někdy s hosty, někdy jen tak při čaji s knihou. Jednou přijala mé pozvání vydavatelka Svobodného hlasu Květa Tošnerová. Nejdříve četla ze svých humorných povídek a potom jsme si jen tak povídaly. Navrhla mi, abych začala vydávat zpravodaj. Velký rozdíl mezi prvním a posledním číslem je na první pohled vidět. Za těch deset let se jeho podoba hodně změnila a myslím, že vždy k lepšímu.

Chtěla bych tímto poděkovat všem, kteří do zpravodaje přispívali a stále přispívají, všem, kteří mi při přípravě pomáhají a Obecnímu úřadu, který mi důvěřoval a vydávání zpravodaje vždy financoval. Zároveň bych ráda vyzvala všechny ty, kteří se chtějí s ostatními podělit o svou životní zkušenost k napsání příspěvku, který bychom otiskli v některém z dalších čísel. Těším se na další spolupráci.

Cítoliby 6.11.2005

Věra Pokorná

Škola. (Nejstarší z venkovských.)

Kšaft Karla Hrušky 19. června 1605 praví: „pro zpěvy církevní aby tu v Citolibi kantor chován byl a pro umění lítérní“. (DZ. 1634. P. 29.)

A skutečně jest tu Školař Jan s Annou, manželkou 1604 31. I. (C. 34. 1/82. archiv loun.). Jak dlouho učil a působil v kostele není známo. (Škola nacházela se na chalupě zv. školářovské č. 53. (u Hornofů) jak katastr z r. 1654 svědčí.) Zdá se, že byl tu ještě dokuď při faře byl duchovní Zikmund Postřihač Třebenský a to bylo až do bitvy bělohorské, když lounští dostali jej za děkana, ovšem jen na krátko, několik dnů.

Po rodu Hrušků z Března držel Citolibi Jindřich Bissinger z Bissingen, který ale staral se o kněze pro osadu citolibskou a chlumlčanskou. 1638 31. října měl Jana Františka Cína, doktora bohosloví, aby byl za faráře potvrzen, než nedošlo k tomu. (Archiv arcib. F. II. 218.) Teprve za Šiců z Leopoldsheima, když administroval faru citolibskou děkan lounský a později kněží Augustiani ročovští, děje se zmínka o škole. Hned r. 1659 jest při vesnici Citoliby, patřící rytíři Arnoštovi Šicovi, škola.

V urbáři z r. 1661 za Markéty Blandiny z Kronu uvádí se školní budova s bytem pro jednoho učitele. První učitel byl asi Jiří Volf, který dle matrik sluje Girgl Volf, starý kantor 1690. (m. str. 9.). (Ač před ním již 1680 26. prosince Jan Vojta, kantor citolibský se jmenuje (matrika nejstarší str. 776), při zápisu dcery Jana Vojty, Evy Doroty a 1683 9. března při křtu syna Jana, a 1686 28. července při křtu dcery Anny Judity, Jana Vojty. Od roku 1686 až do r. 1692 13. srpna není zápisů v matrikách o Janovi Vojtově. Za to určitě jmenuje se 13. srpna 1692 Jachym Václav Oliva ze Strakonice kantorem citolibským (nejstarší matrika str. 20.). Tento býval kantorem v Lounech 1676 20. července dostává za kvartál sv. tří králů 7 zl. 30 kr. (Zadušní registra z r. 1676 arch. loun.) Ještě jest následujícího roku kantorem v Citolibi 1693. Již r. 1694 přišel do Citolib Václav Ignác Antonín Mesner, kantor. (Matriky nejstarší str. 59.) 1702 29. prosince křtěn jest Mesnera Václava, učitele a varhaníka v Citolibi syn Ondřej Josef. (Matriky nejst. str. 84.) Na to není o Mesnerovi zpráv, až r. 1706 30. srpna, kde již jest kantorem v Lounech. (Archiv loun. F. 9.)

Nástupcem Mesnerovým jest Martin Antonín Gallina 1707 až 1727. Rod Galinův vydal řadu učitelů a úředníků po celé 18. století v Lounsku osazených. Po Galinovi přišel do Citolib Václav Kopřiva 1727 až do r. 1785, narozen v Brloze 8. února 1708, zemřel 16. května 1785. A tento Kopřiva má zásluhu, že Citoliby se neponěmčily. Brodec totiž a jiné přivtělené obce byly silně německé tak, že vikář mostecký nařizoval, by se třetí neděle kázalo německy. Slynul jako výtečný hudebník a uvědomnělý Čech. Za něho zachovala se fase (příznání) příjmů z r. 1784 13. ledna navržená (archiv Citolib III. K. X. 2 m/5), kterou tuto pro budoucí pamět klademe.

1. Farní kostel Citolib za zpívání pašiji	35 kr.
2. Od vrchnosti:	
panské pole 4½ měřic po 1 zl.	4 zl. 30 kr.
pšenice 1½ měřic po 2 zl.	3 zl. — kr.
žita 9 měřic po 1 zl. 30 kr.	12 zl. — kr.
ječmen 1½ míry po 54 kr.	1 zl. 21 kr.
hrachu 1½ míry po 1 zl. 40 kr.	2 zl. 30 kr.
pivo potom 2 vědra na sv. Trojici	
a 2 vědra na sv. Jakuba	20 zl. — kr.
patoky z každé várky (20 do roka)	
půl vědra za 5 kr.	6 zl. — kr.
4 sáhy dříví k své potřebě po 1 zl. 30 kr.	6 zl. — kr.
od vrchnosti jménem služného	10 zl. — kr.
od dvou filiálních kostelů (Brloha	
a Chlumčan) nic	
od obcí za Řehoře vajec 5 kop po 30 kr.	2 zl. 30 kr.
sobotales ranejvýš 18 zl., ale obyčejně	
ne v penězích, nýbrž rozličně	18 zl. — kr.
z fundac 2 rekviem po 48 kr., jedno	
rekviem 45 kr.	2 zl. 21 kr.
štóla při pohřbech	
při křtech zápisy kmotrů po 3 kr.	2 zl. 30 kr.
od kmotrů po 3 kr.	2 zl. 30 kr.
koleda	9 zl. — kr.
Souhrn	118 zl. 27 kr.

Po otci Václavovi Kopřivovi obdržel školu syn jeho Jan Jachym Kopřiva 1785.

Za něho jest známa fase (přiznání) k příjmům z r. 1788.
12. srpna (archiv citolibský III. K. x 2 m/12).

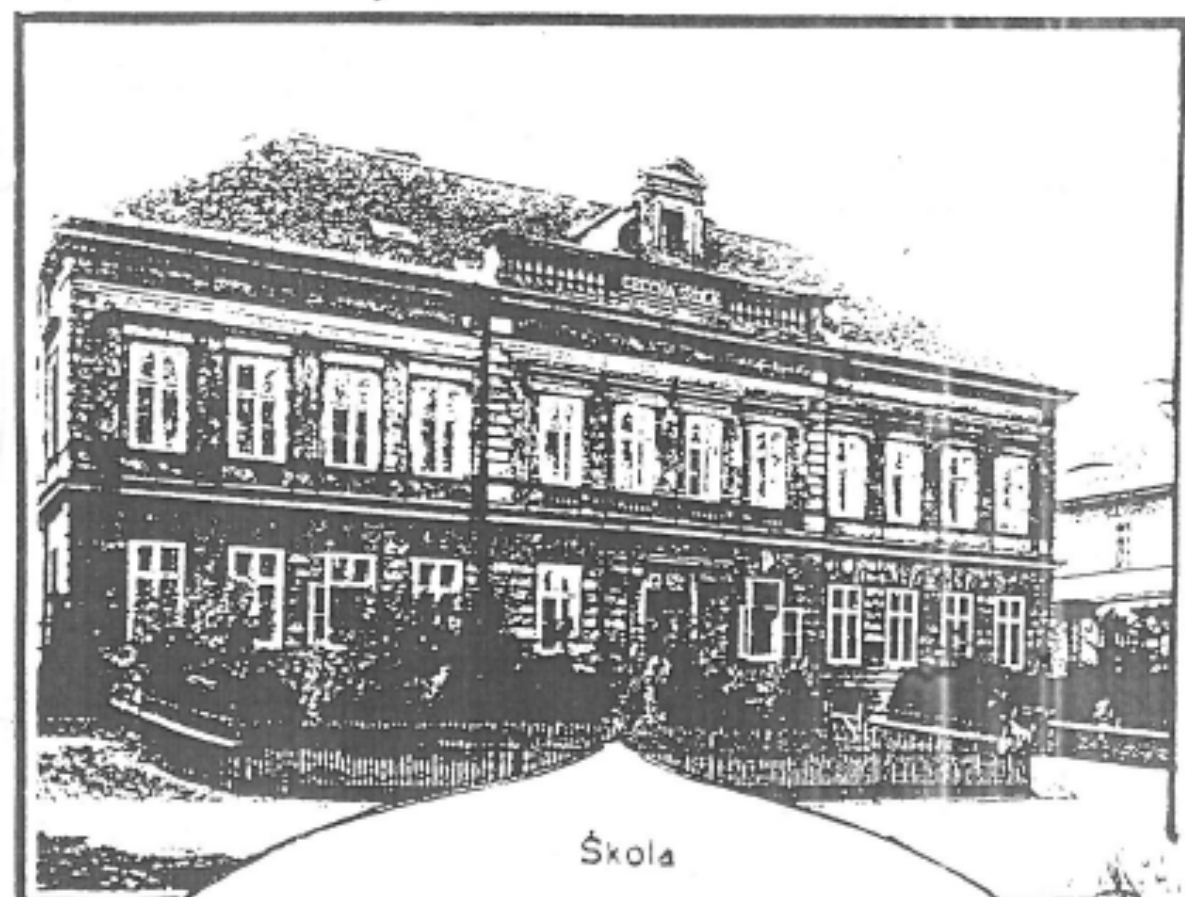
1. Od farního kostela citolibského za pečení

hostií	20 kr.
od zpívání pašij	35 kr.
od založených 3 mši sv.	2 zl. 21 kr.
od kostela chlumčanského za pečení	
hostií	1 zl. 30 kr.
od kostela brložského za hostie	1 zl. 30 kr.
od vrchnosti 14 zl., odrazí se hudebníkům	
ve dvou svátcích po 2 zl. = 4 zl.	10 zl. — kr.
deputát pšenice 1½ míry po 1 zl. 30 kr.	2 zl. 15 kr.
žita 9 měř po 1 zl.	9 zl. — kr.
ječmene 1½ míry po 45 kr.	1 zl. 7½ kr.
hrách 1½ míry po 1 zl.	1 zl. 30 kr.
palivo 4 sáhy po 1 zl. 30 kr.	6 zl. — kr.
pivo 2 sudy a 2 vědra davané pro hu-	
debníky, účinkující o svátcích	16 zl. — kr.
od každé várky ½ vědra patoků za	
25 várek po 5 kr.	2 zl. 5 kr.
od obcí osadních 3 kopy vajec na sv.	
Řehoře po 30 kr.	1 zl. 30 kr.
sobotales	8 zl. — kr.
taxa štóly s novoročním darem	30 zl. — kr.
od zápisu křtů v matrikách odpadlo	
4 míry 2 větele pole bez činže	4 zl. 30 kr.
Souhrn	98 zl. 13½ kr.

Po smrti Jana Jachyma Kopřivy 1792 stal se učitelem Matěj Čepelák. Působil zde až do r. 1837, plných 45 let. Po něm Alois Čepelák od 1837—76. Tento se dočkal nových zákonů školských. Alois Čepelák dán jest do výslužby a zatímním řídícím učiněn Josef Haim do 14. ledna 1877. Trvale ustanoven Antonín Herfort 17. ledna 1878 v Dobřichovicích zrozený až do r. 1897. Místo své směnili s Františkem Malým, řídícím učitelem v Opočně.

Roku 1819 rozdělena škola citolibská ve dvě třídy. Od r. 1882 až 1888 byla trojtřídní, od r. 1888 čtyřtřídní, r. 1902—3 dostala pobočku.

Mladší učitele známe teprv od r. 1849. Byliť jimi Karel Lůžek, rodem z Orasic, 23. října 1823 do 1859. Václav Titelbach, nar. 19. září 1840 pobyl zde nedlouho, zemřel jako řídící učitel ve Vinařicích. Po něm byl mladším učitelem Jan Merten, potom Leopold Brodíl do 1. září 1880, od r. 1880—1891 Václav Janda, 1882—1886 František Hilbert, 1886 Adolf Petržilka, 1887 21. září Vojtěch Pihert, 1888 druhým učitelem Jan Bor, 1891 Adolf Glaser, 1892 Václav Holub, 1897 Václav Krejný, 1898 Alois Šmíd, 1900 Eduard Malý, 2. třída poboční 1902—3 Josef Legát. František Malý do r. 1907, Vojtěch Pihert 1907—1909, 1. května 1909 František Schneider, vynikající paedagog, pro svoje odborné znalosti národohospodářské, zvláště chmelařské — jmenován chmelařským konsulentem a v této čestné funkci konal studijní cesty do Německa, Belgie, Francie a Anglie, prospěv chmelařství celého kraje žateckého. Byl redaktorem „Českého chmelaře“ a vydal spis: „Cizokrajné chmelařství“, mimo jiné odborné spisy. Byl všeobecně ctěn a vážen. Zemřel ve věku 56 let 29. listopadu 1918. 1911 Václav Valda, 1918 Jan Malý, 1. června 1920 definitivně Jan Malý až do r. 1930.

120. let Sboru dobrovolných hasičů v Cítolibech

22. února 1997. Rozhovor se starostou hasičů v Cítolibech Zděnkem Havlem a velitelem Pavlem Havlem .

Hasiči byli v Cítolibech organizováni od roku 1877 i když podle kronik působili v obci a okolí jako skupina lidí, ochotných pomáhat při požárech a různých událostech odnepaměti. Tak jak jsem je poznala já, například při spolupráci na vydařeném Dětském dni na cítolibské návsi v roce 1996, je to sehraná parta lidí. Suchá čísla ze statistiky za loňský rok říkají: počet událostí kterých se jednotka zúčastnila - 21, průměrný počet hasičů na výjezdu 6, požáry 17 zásahů, dopravní nehody 2, technické pomoci 2.

Cítolibští hasiči smluvně zastupují dobrovolnou jednotku města Loun.

Dobrá je i spolupráce s profesionálním sborem v Žatci a Lounech.

*Dá se nějak určit ohňová sezóna? Vyjíždí častěji v zimě nebo na jaře ? Jaké požáry jsou nejčastější?

„Podle okresní a celostátní statistiky je celkově požárů mnohem více než v letech minulých. Ted' začne vypalování mezí, kdy oheň přeletí do stohů, lesa, to taky vyjíždíme třikrát za den. Potom je to sezóna žní, záleží na létu. Na podzim se začíná topit, přes léto se vytvoří trhlina v komíně a když se zatopí, chytanou saze v komíně a pokud je dům starý, stropy dřevěné se slámou, tak i přes rychlý zásah jednotek bývá škoda velmi značná. „

*Na otázku jak dlouho působí u hasičů odpovídají oba, že činnost zdědili po otci, který starostoval 28 let. Pracují tedy od kategorie žáků. Práce s mládeží má pořád dobré výsledky. Když opominu fakt, že si vychovávají své nástupce, tak skvěle jsou prezentace na přeborech „Hry plamen“, kde loni obsadili první místo v okresním kole a osmé místo v kraji. Je to velký úspěch, protože děti v Cítolibech nemají zdaleka tak dobré podmínky pro celoroční přípravu na rozdíl od dětí ve městech, které trénují v tělocvičnách v rámci školní výuky.

V neposlední řadě tu hraje velkou roli nedostatek peněz. Je problém sehnat sponzory na různé akce , pomůcky, nářadí, prostor na přípravu.....

Další aktivitou, kterou se mohou Cítolibští pochlubit, je každoroční organizování Staročeských Májů. Ze zprávy čtu: celkem se tančilo u 70 májek a průvod obcí trval přes čtyři hodiny. „Každý rok se snažíme vymyslet vylepšení, jenže narážíme opět na nedostatek peněz. Chtěli jsme si například půjčit kočár a koně do průvodu, jenže jsme nesehnali finanční prostředky. Musíme v první řadě zaplatit muziku, která je ochotna celé odpoledne chodit po vsi a hrát u každé

májky, a to třeba ne jednou, kytici pro nejmadšího a nejstaršího občana, a k pomníku padlých u cítolibského zámku. Přes veškeré potíže chceme Staročeské máje udržet. Alespoň takhle. „

**Vzpomeňte na zásah, při kterém jste měli hodně nepříjemné pocity, strach.*

„Nepříjemné pocity máte prakticky u každé náročnější události. S čím se teď častěji setkáváme a co je vždycky ošklivé, jsou dopravní nehody. Asistovali jsme například při té velké havárii na křižovatce v Cítolibech. Zásah hasičů spočívá v tom, že musí vyprostit z aut těla obětí nehody a uklidit celé místo. Tady se jednalo o likvidaci 400 litrů nafty. Byli jsme například ještě také v Kozlech, kde se převrátila velká cisterna s 24.000 hořlaviny, každou chvíli to hrozilo výbuchem. Asistovali jsme profesionálním hasičům z Litvínova, kteří měli připravenou těžkou pěnu a při akci jsme museli dodržovat přísná pravidla. To se ale nebojíte, děláte a přitom nemyslíte na strach. Potom v klidu, když si představíte co by se mohlo stát.“

**Jak vlastně spolupracujete při autonehodě s lékařem?*

„My musíme raněného vyndat z auta. Ale pokud je v bezvědomí, nebo těžce krvácí, ošetří ho doktor přímo v autě a my nastupujeme až potom. Taková kuriozita - co my si vyslechneme nadávek od řidičů při vyprošťování. Bereme to s humorem a říkáme si, dokud má sílu nadávat, tak to není s ním ještě zlé. Dokud mluví je to dobré“

**Co je při zásahu hasičů nejdůležitější?*

„Práce v hasičině není práce jednoho člověka. Jeden neznamená vůbec nic. Je to práce kolektivu, musíme se na sebe spolehnout. Při zásahu jistí život jednoho ten druhý, zapomíná se na nešvary a hádky mimo. Někdo musí pořád zajišťovat zázemí, údržbu aut, techniky.....“

Že jsou sehranou a dobrou partou, že jsou na svoji dobrovolnou a bezplatnou práci pyšní, bylo řečeno, byť nepřímo, během rozhovoru několikrát. Dělalí prostě hasičinu, svého koníčka, s láskou.

Věra Pokorná

3/1997

Zpráva hasičů o pomoci v Troubkách

Moto: Pomoci, která přišla hned v rámci vrcholící povodňové vlny, se nedá mnoho vytknout. Osvědčila se jak armáda, tak hasiči a záchranáři.

Povodeň na Moravě vznikla 11. července. O rozsahu jsem se dozvídalí z televize. Naši hasiči hodlali vyjet na pomoc hned 11. července. Po návštěvě vedoucích pracovníků profesionálního sboru hasičů ze Žatce starosta obce výjezd nepovolil, ačkoliv všichni byli na výjezd připravení v rámci svých dovolených.

Celé páteční odpoledně jsme se snažili spojit s povodňovými štáby v obci Hroubky, Přerov a Olomouc. Dovolali jsme se pouze na povodňový štáb města

Brna a nabídli svou pomoc. Po půl hodině nám bylo odpovězeno, že pomoc zatím nepotřebují. Hasiči tedy zůstali doma a někteří se právem zlobili. Tak skončil pátek.

V neděli se shodou okolností dovolal starosta cítolibských hasičů do Hroubek, mluvil s místostarostou panem Raškou, který prohlásil, že každá pomoc, která přijde, je malá, a že už tam měla být. Členové SDH uspořádali sbírku mezi sebou i občany obce. V neděli večer a pondělí dopoledně dali dohromady 7.032 Kč a nic nemohlo zastavit hasičský speciál AVIA SDH Cítoliby a AVIA-BUS podniku Správa a údržba silnic s devíti členy

Na základě informací ze sdělovacích prostředků byla celá skupina rozhodnuta přespávat v automobilech a vezla si potraviny na celou dobu. Všechny nakoupené potraviny a humanitární pomoc od pana Miroslava Bártla byly odevzdány do skladu obce Troubky. Hasiči využili možnost stravovat se v jídelně.

Po příjezdu do Troubek bylo určeno místo pro přespávání a během jedné hodiny již všichni pracovali na přidělených úkolech. Práce sestávala z vynášení bytového zařízení, čištění kanalizace, čerpání vody ze zatopených studní a sklepů. Mimo jiné hoši vyklízeli místní školu. Celá skupina se vrátila zdráva v pátek 18. července v 17 hodin domů. Přivezla děkovný dopis starosty Troubek, dodatečně v měsíci září přišel děkovný dopis okresní povodňové komise z Píseva.

1/1998

Chrám sv. Jakuba v Cítolibech

Sobota 4. července 1998 v 19.30 hodin

MUSICA ANTIQUA **CITOLIBENSIS**

*(Koncert z díla Václava Jana Kopřivy, Karla Blažeje Kopřivy,
Jana Adama Galliny, Jakuba Lokaje a Jana Venta)*

Účinkují:

Karolína Dyořáková (soprán), Lenka Šmídová (alt), Vladimír Doležal
(tenor), Zdeněk Hlávka (bas), Marie Šestáková (varhany), Kühnův smíšený sbor
- sbormistr Pavel Kühn, Symfonický orchestr Českého rozhlasu

Dirigent:

prof. Jiří Stárek

Koncert pořádaný Českým rozhlasem a Nadací K. B. Kopřivy, bude vysílán
přímým přenosem na okruhu Český rozhlas 3 - Vltava a obrazově zaznamenán
Českou televizí. Vzhledem k tomu žádáme účastníky koncertu, aby zaujali svá místa
nejpozději do 19.15 hodin.

Dobrovolné vstupné bude věnováno na účely cítolibské Nadace K. B. Kopřivy

HLASOVACÍ LÍSTEK

OBEC CÍTOLIBY

PRO VOLBY DO ZASTUPITELSTVA OBCE

DNE 13.-14. LISTOPADU 1998

DO ZASTUPITELSTVA OBCE SE VOLÍ

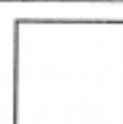
15 ČLENŮ ZASTUPITELSTVA

VOLEBNÍ OBVOD Č. 1

Sdružení nezávislých kandidátů
- Za lepší Cítoliby

☐	1. Josef NEUDERT -
33 let, obch. zástupce, Cítoliby, bezp.
☐	2. Václav KARBAN -
49 let, podnikatel, Cítoliby, KSČM
☐	3. Miroslav BARTL -
37 let, podnikatel, Cítoliby, bezp.
☐	4. Svatopluk BLÁHA -
40 let, obch. zástupce, Cítoliby, bezp.
☐	5. Alena NĚMCOVÁ -
38 let, ředitelka MŠ, Cítoliby, bezp.
☐	6. Stanislav HÁDEK -
51 let, důchodce, Cítoliby, bezp.
☐	7. Petr MENČÍK -
53 let, seřizovač, Cítoliby, bezp.
☐	8. Zdenka RYČKOVÁ -
51 let, vedoucí Sazky, Cítoliby, bezp.
☐	9. Milan POSTL -
37 let, řidič, Cítoliby, bezp.
☐	10. Bohumil ZAPLETAL -
38 let, podnikatel, Cítoliby, bezp.
☐	11. Zdeněk VAIC -
40 let, automechanik, Cítoliby, bezp.
☐	12. Luboš VOKROUHLÍK -
53 let, hasič, Cítoliby, bezp.
☐	13. Ivana MAKARIUSOVÁ -
35 let, podnikatelka, Cítoliby, bezp.
☐	14. Stanislav ROUBAL -
37 let, řidič, Cítoliby, bezp.
☐	15. Alena BERNÁSKOVÁ -
54 let, dělnice, Cítoliby, KSČM

Občanská demokratická strana

☐	1. Věroslav RICHTR -
71 let, starosta, Cítoliby, bezp.
☐	2. Karel SKOČDOPOL -
56 let, podnikatel, Cítoliby, ODS
☐	3. Jana STARÁ -
56 let, důchodkyně, Cítoliby, bezp.
☐	4. Josef BUREŠ -
76 let, důchodce, Cítoliby, ODS
☐	5. Alena PETRŽILKOVÁ -
38 let, podnikatelka, Cítoliby, bezp.
☐	6. Marcel KUKLA -
67 let, důchodce, Cítoliby, bezp.
☐	7. Václav KRYL -
66 let, důchodce, Cítoliby, ODS
☐	8. Petr JINDŘICH -
34 let, podnikatel, Cítoliby, ODS
☐	9. Václav EKRT -
56 let, zemědělec, Cítoliby, bezp.
☐	10. Václav MUŽÍK -
70 let, důchodce, Cítoliby, bezp.
☐	11. Jaromír MAKARIUS -
40 let, podnikatel, Cítoliby, bezp.
☐	12. Jiří VAIC -
49 let, kontrolor, Cítoliby, bezp.
☐	13. Iva DVORÁKOVÁ -
57 let, důchodkyně, Cítoliby, ODS
☐	14. Alenka ŠPECIÁNOVÁ -
60 let, důchodkyně, Cítoliby, bezp.
☐	15. Miroslav ŠPONIAR -
27 let, hasič, Cítoliby, bezp.

Rozhovor s novým starostou Cítolib panem Václavem Karbanem:

1. *Všimla jsem si, že s vaším nástupem došlo ke změnám např. Obecní úřad se nezamyká ani v úterý, čtvrtek, pátek...na dveřích do místnosti úřadovny je opět klika...*

Pracovní doba na Obecním úřadě je v pondělí a středu od 7.00 do 17.00 hodin, ostatní dny od 7.00 do 14.30 hodin. Tak má občan mnohem více času na vyřizování svých záležitostí. Klika byla opatřena proto, že se tolik neobhájíme fyzického útoku na úřednice a starostu, i když tu jsou nepříjemné zkušenosti z minulého volebního období.

2. *Vrátím se k minulému zastupitelstvu. Ve zpravodaji 2/98 hodnotí svou činnost (čtyřleté období). Co vy považujete za nejdůležitější a nejpovedenější akci a co naopak se nepovedlo uskutečnit v minulém volebním období?*

Největším úspěchem je bezpochyby uskutečnění první části plynofikace obce, projekty na převádění odpadních vod do Loun a příprava projektu kotelny pro MŠ a ZŠ. Zastupitelstvu se rovněž podařilo vyjednat odklonění dopravy přes Cítoliby v rámci výstavby obchvatu Loun. To, co se nepovedlo je jen z důvodu nedostatku financí, např. cyklistická stezka do bažantnice, dokončení rekonstrukce Dělnického domu.

3. *Řekněte mi něco víc o sobě. Jste rodákem?*

Ano...

Jaká je Vaše původní profese?

Jsem soustružník.

Čím se pochlubíte návštěvníkovi Cítolib?

Kostelem, návsí, morovým sloupem, cítolibskými mistry...

Vaše záliby?

Fotografie, film, chalupa.

Co je pro Vás nejdůležitější povahovou vlastností? Všeobecně.

Schopnost vyslechnout druhého, umění spolupracovat s ostatními, vůbec schopnost komunikovat jako taková.

Zajdete si do hospody?

Ano.

Co jste si v poslední době zajímavého přečetl?

Pojednání pana Sýkory o Cítolibech.

4. *Jaký je nejdůležitější plán nového zastupitelstva?*

Splnit volební program (je přiložen).

5. *Jak je to v současnosti se zámek?*

Podali jsme žádost památkářům o dotaci na opravu severní části. Poslední zájemce byl spokojen do té doby, než zjistil, že k zámku nejsou žádné pozemky. Takže budovou zámku ručíme Fondu životního prostředí v Praze, který má finanční podíl na plynofikaci obce. Nejraději bychom zámek prodali a to přibližně za 11 milionů korun, které bychom investovali na opravy a údržbu obce a jejího okolí.

6. *Co si mám představit pod heslem na vaší kandidátce - „Za lepší Cítoliby“?*

Chtěli bychom vylepšit základní funkce obce, kanalizaci, vodovod, aby se mohly stavět nové domky...

7. *Co jste dnes studoval?*

Připravoval jsem dopravní značení obce.

Začátkem února 1999 se ptala Věra Pokorná.

Večerní

Hali - belí,
výři měli
u Berounky svatbu, hůúú,
létali a dováděli -
škoda, že též nemohúúú...

Enyky - benyky,
výr je moc veliký,
široko - daleko
je slyšeti jeho hůúú:
jezevce to probudilo,
vysoukal se z brlohu...

Enyky - benyky - kliky - bé,
komu se zdá nelibé
to výrovo táhlé hůúú,
když měsíc studeně svítí
na nebeském oběhu...?

Týnum - tánum,
houká vodě, lesům, lánům,
svoje tajuplné hůúú,
je v tom vše: síla a touha,
ba i smysl pro něhu...

„Proč ta sova houkala,
hopsa - hejsa, jo - ho - ho,“
trempové u ohně přejí,
kýtáry je provázejí
a výrové po skalách
přizvukují do toho:
„Hůúú - hůúú - hůúú, jipíja - jou
tohle také vejři jsou...“

(Dobromil Lím, 1987)

Cítoliby (Louny) - torzo zámecké zahrady.

Barokní terasová zahrada založená okolo roku 1720, patrně Pachtý z Rájova, v návaznosti na starší formování zahrady v 80. letech 17. století, na němž se podílel Jan Tulipán. Utváření zahrady souviselo se stavebním vývojem zámku, starší fáze pak s rozšířením a přestavbou zámku v roce 1717. Z jistých indicí lze usuzovat, že na ztvárnění zahrady okolo roku 1720 se podílel František Maxmilián Kaňka a že kvalitní sochařská výzdoba z let 1718-19 pochází z dílny Matyáše Bernarda Brauna. Za počátek postupné degradace zahrady je pokládána náhrada slohově příslušné rostlinné výbavy užitkovým ovocným sadem. Realizovali ji pozdější majitelé Schwarzenberkové, kteří postupně znehodnocování cítolibské zahrady završili odvozem hodnotné sochařské výzdoby do svého zámeckého sídla Neuwaldegg v Rakousku roku 1908. V současné situaci lze identifikovat původní plošný rozsah zahrady a její výškové rozvrstvení, základní prostorové vazby a fragmenty někdejší výbavy. K nim patří boční brána do obory a ohrazení zeď, na které jsou z vnitřní (tedy od zámku pohledově exponované) strany patrné zbytky původního architektonického členění, kamenných bust a iluzivní malby. K poznání původního základu mohou přispět nálezy zahradní archeologie.

(Z knihy Zahrady a parky v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, vydalo nakladatelství Libri v roce 1999.)

1/2000

FOTBAL

Okresním přeborníkem ve fotbale žáků pro sezónu 1998-1999 se stal tým SK Cítoliby. Nebylo to poprvé, co se pod vedením Ladislava Hrodka a jeho asistenta Jiřího Peterky podařilo před začátkem soutěže dát dohromady nový tým, který šel mohutně nahoru a chlapeci se mohli radovat z první příčky okresního přeboru. Neprohráli 15 zápasů za sebou a v nich zaznamenali skóre 130:5. Nejlepším brankářem byl Martin Utěšil, který dostal jen pět gólů. Nejlepší střelci byli Miroslav Jindřich s 56 brankami, Lukáš Vaic s 24 brankami a Lukáš Varga dal 23 branek. Po této sezóně odešlo do dorostu deset hráčů a tak musí trenéři znovu obměňovat kádr.

1/2001

Dopis

Libčeves 24.1. 2001

Vážení představitelé obce Cítoliby,

Paní učitelka Jana Poncarová a jejich 15 dětí v 5. třídě ZŠ Cítoliby poslaly našemu útulku pro psy dar 1000,- Kč.

Vím, při správě obce jsou převážně starosti. Proto zde máte zadostiučinění - vyrůstají Vám nadějní občané. Možná najdete způsob dát těmto dětem najevo, že takový skutek dělá správě obce radost.

Děkuji Klímová

Na Lounsku se můžeme setkat s jedním z nejpřednějších barokních sochařů – Matyášem Bernardem Braunem, který v letech 1718-19 a 1725 tvořil na cítolibském panství. Hrabě Arnošt Schützen z Leopoldsheimu nechal v Cítolibečech roku 1717 vystavět nový zámek, nový farní kostel a později dal na náměstí vztyčit sochu Nejsvětější Trojice. To všechno dal vyzdobit bohatou sochařskou, kamenickou i řezbářskou prací, k níž se Braun, v oné době přímo zavalený prací uvolil. Umělecky nejcenějším dílem jsou pískovcové postavy polonahého starce s přesýpacími hodinami a mladé ženy s kalichem, obojí u zdi farního kostela. Obě plastiky jsou dnes nahrazeny kopiemi. Originál sochy Chronose je v Praze v Lapidáriu a na jeho místě je umístěna kopie Antonína Koláře a Františka Paška z roku 1988. Podle stručného popisu Matějka v Soupisu památek, který ostatní sochy ještě zastihl na místě (1897), bylo to šestnáct soch amoretů, šestnáct callotovských postav trpaslíků, provedených nepochybně podle původních modelů použitých v Kuksu, a devět alegorických a mytologických postav. Na portálech bylo po páru plastických poprsí. Matějka charakterizuje tuto práci slovy: "Velmi dovedně provedené sochy nesejné hodnoty, většinou ve virtuózním směru Matyáše Brauna."

Sochy, které v Cítolibečech najdeme dnes se dají rozdělit do dvou skupin: ty, které jsou vytvořeny původně pro Cítoliby, a ty, které byly do Cítolib převezeny z jiných lokalit.

Nejprve ty, které jsou původní a v Cítolibečech se zachovaly do roku 2000:

Morový sloup Nejsvětější Trojice – na Tyršově náměstí

Na schodišti o půdorysu 3,5x3,5 m je masivní sokl s římsou, na ní je vysoký sloup s korínkou hlavicí, která nese zeměkouli s figurami Nejsvětější Trojice. Socha byla umístěna po strašlivé morové ráně 8.8.1680 na místě, kde dnes stojí Braunova socha Nejsvětější Trojice. Sloup byl v roce 1995 pečlivě zrestaurován a přemístěn z rušné křižovatky "na mýtě" na místo, kde stojí dnes.

Trojiční sloup (statue) – na Tyršově náměstí

Velice monumentální stavba, má trojstupňový fundament, tři sokly ozdobené reliéfy se protínají ve vrcholku oblouků. Na soklech jsou plastiky Boha, Krista a anděla. Ve spodní části je šest menších soklů zdobených anděly. Pod křížením je sokl s Madonou. Sloup je obklopen šesti kuželovitými sloupky s hřibovitými hlavicemi a třemi sokly s nádobami s plameny ohně. (poškozeny). Vysoký štíhlý pylon je posazen na vrcholu oblouků, a je ukončen pozlaceným kruhem a paprsky. Na přední straně pylonu je reliéf holubice s roztaženými křídly. Zrestaurováno. Sokl s Madonou byl dodatečně vložen. Nápis: "Tuto sochu dal postavit Arnošt Bohumír svobodný pán Schütz

Svatá Barbora – na Tyršově náměstí, původně stála u silnice do Chlumčan

Na jednostupňovém fundamentu je čtyřboký sokl s profilovanou deskou. Barbora stojí v rozevlátém šatě, levou ruku má přitisknutou k hrudi, pravou ruku má vztyčenou a drží v ní kalich na který se dívá. U levé nohy je věžička – symbol jejího uvěznění. Je datována mezi rok 1690-1710.

Svatý Prokop – v parku na Tyršově náměstí

Na šestibokém fundamentu je šestiboký dvojité sokl s reliéfním ornamentem. Prokop má biskupské roucho, mitru na hlavě. Má skloněnou hlavu a dívá se na ďábla, který se krčí u jeho nohy. V levé ruce drží řetěz na kterém je ďábel přivázán. Socha je v dobrém stavu, v roce 1972 byla restaurována.

Svatý Linhart – v parku na Tyršově náměstí

Socha je z pískovce. Na šestibokém fundamentu je dvojité sokl s reliéfním ornamentem. Linhart má biskupské roucho s mitrou na hlavě, v levé ruce drží biskupskou hůl. Pravou rukou jakoby žehnal. U pravé nohy leží beránek. Socha je v dobrém stavu. Její vznik je kladen mezi léta 1690-1710.

Svatý Jan Nepomucký – na křižovatce za vsí směrem na Lištany a Brloh

Pískovcová socha na 2,5m vysokém čtverhranném podstavci, na kterém je reliéf erbů pánů Pachtů z Rájova. Mecenášem této sochy byl Arnošt Pacht z Rájova. Socha byla na toto místo umístěna 21.6.1770. Samotný J.Nepomucký je v životní velikosti, má rozevláté roucho, s biretem na hlavě a v levé ruce drží kříž. U pravé nohy mu sedí andělíček. Dílo není signováno, socha je v relativně dobrém stavu.

Svatý Linhart – v parku na Tyršově náměstí

Socha je z pískovce. Na 6 bokém fundametu je dvojité sokl s reliéfním ornamentem. Linhart má biskupské roucho s mitrou na hlavě, v levé ruce drží biskupskou hůl. Pravou rukou jakoby žehnal. U pravé nohy leží beránek. Socha je v dobrém stavu. Její vznik je kladen mezi léta 1690-1710.

Sochy, které byly do Cítolib převezeny jsou tyto:

Svatý Václav – na Tyršově náměstí před farou

Na jednostupňovém fundamentu je dvojitý sokl, jehož stěny jsou zdobeny reliéfem. Svatý Václav v knížecím šatu, s knížecí korunou na hlavě, v pravé ruce drží korouhev, levou se opírá o štít s reliéfem orlice. Sócha byla zrestaurována, je v dobrém stavu. Pochází z roku 1798. V roce 1976 sem byla převezena z Liběšovic.

Svatý Petr – na Tyršově náměstí vedle kostela

Na dvojstupňovém fundamentu je čtyřboký masivní sokl, na jehož přední straně je reliéf erbu. Petr v životní velikosti, je oblečený jako římský voják, na hlavě má helmici s chocholem. Tělo má esovitě prohnuté. Chybí obě ruce. Na soklu je chronogram, ze kterého se dá vyčíst letopočet 1766.

Svatý Pavel – na Tyršově náměstí vedle kostela

Na dvojstupňovém fundamentu je masivní sokl s reliéfem erbu. Sv. Pavel v římském šatu s helmici s chocholem. U levé nohy má snop obilí, který drží levou rukou. Sócha je v dobrém stavu. Obě tyto sochy byly do Cítolib převezeny z Lištán v roce 1975.

Svatý Bernard – na Tyršově náměstí vedle kostela

Na dvojstupňovém fundamentu je čtyřboký sokl ukončený římsou. Na římsě je masivní kříž cca 180 cm vysoký s tělem Krista. Ten má levou ruku přibitou ke kříži. Pravou ruku natahuje k Bernardovi, který klečí u jeho nohou. Bernard má mnišský háv, oběma rukama objímá Krista a vzhlíží k němu. Sócha byla do Cítolib převezena ze Všechlap roku 1974.

Věra Pokorná

1/2003

Prodej zámku

Počátkem roku 2002 projevila zájem o koupi zámku firma ICKM z Prahy. Jednatel společnosti opakovaně navštívil obec a prohlédl si zámek. Jelikož existovala rezervace zámku pro pana Fišera, který chtěl tento objekt v průběhu asi dvou let již několikrát (bohužel bezvýsledně) odkoupit, rozhodlo ZO tuto rezervaci zkrátit o dva měsíce, tj. do 30. 4. 02. Firma ICKM nabídla cenu 4 mil. korun, odhad činil 6 mil. Kč. Po vzájemné dohodě nakonec f. ICKM akceptovala požadavek OÚ na kupní cenu 5 milionů.

Dne 15. 5. 2002 byla s firmou Amiens (dceřinná společnost) uzavřena smlouva o budoucí smlouvě o koupi nemovitostí. Stejného dne byla u notářky JUDr. Ivany Demutové v Žatci složena na účet "úschova u notáře" částka 5 mil. korun. Dne 11. 9. 02 byla podepsána smlouva o koupi zámku a 24. 9. 02 vydal SF ŽP ČR souhlas s doplacením půjčky poskytnuté obci na plynofikaci. Zůstatek půjčky činil 3.582.000,- Kč. Tato částka byla dne 22. 10. 02 poukázána JUDr. Demutovou z účtu "úschova u notáře" Státnímu fondu životního prostředí ČR. Tím byla půjčka splacena a 26. 11. 02 zaniklo zástavní právo u Komerční banky Žatec (která obci poskytla bankovní záruku) na objekt zámku. Tímto byl prodej zámku završen a zůstatek kupní ceny částka 1.418.000,- Kč se stává příjmem obce. Bohužel bude muset být ještě vrácena dotace 100.000,- Kč, která byla obci poskytnuta OkÚ Louny na opravu střechy zámku.

Náš kostel obdivují laici i odborníci. Mezi nejmilejší návštěvníky letos patřila křesťanská rodina se čtyřmi dětmi, malá skupina profesorů z brněnské univerzity a starší paní s dcerou. Viděla prý světloňoše na výstavě „Sláva barokní čechie“ a od té doby je toužila vidět v jejich prostředí i s celým oltářem.

Svatojakubský kalendář:

březen	1 zájezd
	pan PHDr Bohumír Roedl si zde doplňuje údaje pro knihu o Cítolibeč
duben	1 zájezd
	2x zde fotí M. Kukla také pro vznikající knihu
	26.4. mše svatá kdy se radostně křtí 2 děti
květen	koncert smíšeného sboru z univerzity z Berlína
červenec	27.7. poutní mše svatá ke cti sv. Jakuba
srpen	3 zájezdy
	byla vykradena vývěsní skříňka s nástěnkou na dveřích kostela
září	1 zájezd
říjen	3 zájezdy
listopad	2.11. mše svatá na uctění památky zemřelých občanů Cítolib
prosinec	24.12. tradiční vánoční mše ve 22. hodin

Údaje nejsou úplné, menší skupinky návštěvníků jsem si nezapisovala. Bronzová soška Panny Marie růžencové je zapůjčena v kostele v Lounech do konce letošního roku. Braunovy sošky sv. Václava a sv. Ludmily jsou zapůjčeny na výstavě na Pražském hradě, asi na dobu 5 let.

Někteří návštěvníci přispívají na údržbu kostela do pokladničky umístěné u vchodu, za což děkujeme a zveme i nadále na všechny akce konané v našem krásném barokním kostele.

8.10. 2003 Helena Zdislava Nejdlá, dobrovolná kostelnice

Pátrání v historii Cítolib

Jsem laik. Pátrat v historii Cítolib mě baví. Vždycky mám velkou radost, když objevím něco nového, co jsem ještě neznala. Nejen ve Státním archivu v Lounech, v Muzeu v Žatci ale i v dokumentech uložených na Obecním úřadě v Cítolibeč jsem našla hodně zajímavého.

Už dva roky myslím na to, jaký by to byl nejen pro občany Cítolib zážitek, kdyby se mohli prostřednictvím dokumentů různého stáří vrátit do doby, kdy byli dětmi, kdy žili jejich rodiče a prarodiče, kdy tvář Cítolib vypadala jinak, než dneska. Letos jsem konečně našla odvahu Vás, kdo máte doma fotografie, pohlednice, doklady související s historií Cítolib, požádat o jejich zapůjčení na chystanou výstavu o historii obce. Všechno, co můžete půjčit, přineste prosím na Obecní úřad, kde to bude pečlivě zapsáno, uloženo a zdokumentováno pro vystavení.

Předem všem děkuji a za sebe se těším, jaké překvapení se mezi donesenými věcmi objeví.
říjen 2003 Věra Pokorná

Místní knihovna

Nového je v knihovně v Cítolibech opravdu hodně. Počítač s tiskárnou, ruční scanner na čtení čárových kódů. Jsou tu dva krásné regály na dětskou literaturu a stůl pod počítač. Na nově vymalovaných zdech visí originální výzdoba. Od září 2004 si mohou čtenáři vybírat i z fondu lounské knihovny (8.600 svazků) a díky programu Clavius je evidence přehlednější a rychlejší. Během jara se do knihovny přišly podívat děti z Mateřské i Základní školy. Přijďte se i Vy podívat a půjčit si knihy a časopisy. Je z čeho vybírat. Jsme tu každý čtvrtek od 15 do 17 hodin. V pondělí a ve středu mohou všichni zájemci využívat internet.

Cítoliby 22.11.2004

Věra Pokorná

Ve dnech 20. - 28.09.2004 konala v předsálí Dělnického domu Výstava historických pohlednic Cítolib. Vystavené originály pohlednic a obrazů Cítolib laskavě zapůjčili Jaroslav Rychtařík, Bohumil Roedl, Růžena Rybková a Miroslava Mockerová, za což jim tímto ještě jednou děkujeme. Výstavy se zúčastnilo okolo 60 návštěvníků a děti z Mateřské i Základní školy. Mezi vystavenými byla i nejstarší známá pohlednice Cítolib z roku 1898 od vydavatele Theodora Venty psaná a poslaná 24. října 1898 do Prahy. Zvětšené kopie vystavovaných pohlednic jsou k vidění na chodbě Obecního úřadu. Podle ohlasů můžeme konstatovat, že se výstava opravdu líbila, z tohoto důvodu bychom chtěli další výstavu dokumentů a fotografií spojených s obcí uspořádat na jaře příštího roku. Pokud by někteří ze spoluobčanů vlastnili zajímavé dokumenty k historii obce, ať už písemné či obrazové, rádi bychom je tímto požádali o jejich zapůjčení na Obecní úřad. Děkujeme

Cítoliby 24.11.2004

Věra Pokorná, Blanka Hejlíková

Nadační fond K. B. Kopřivy

Zájemci z Cítolib si mohli poslechnout přímo v Rudolfinu v Praze ve výborném provedení Pražského komorního orchestru a Kühnova smíšeného sboru pod vedením dirigenta Jiřího Stárka hudbu, která vznikla a byla hrána v Cítolibech. Koncert připravil pro program Pražského jara PhDr. Zdeněk Šesták, který byl vděčnými posluchači vytleskán na konci na pódium. Nadace ve spolupráci s Obecním úřadem zajistila lístky (příspěla na každý částkou), dopravu a květiny. Doufám, že příště uslyšíme cítolibské mistry přímo v kostele sv. Jakuba (vše záleží na finančním zajištění celé akce).

Cítoliby 22.11.2004

Věra Pokorná

Václav Sochor

malíř, který nebude zapomenut

Nedávný dokumentární film Šumné Louny končil za šera ve Vlčí. Okouzlený průvodce architekt David Vávra přijíždí na velbloudu do vesničky Vlčí a obdivně pohlíží na půvabnou neorománskou kapli sv. Václava. Byla vystavěna podle návrhu slavného architekta Eduarda Sochora. Původní oltářní obraz sv. Václava pro tuto kapli namaloval jeho neméně proslulý bratr Václav Sochor. Ten se zapsal do dějin českého výtvarného umění především jako malíř bitev, vojáků a koní ... Jeho dílo bylo nejvíce obdivováno na přelomu 19. a 20. století, kdy byla oceňována dokonalost realistického umění. Posléze ale uměleckou scénu ovládly moderní umělecké směry a Sochorovo dílo upadlo téměř v zapomnutí. Ani doba socialismu příliš selského syna, který byl věřícím člověkem, nepřipomínala.

Dilem Václava Sochora se zevrubně zabýval náš krajan Ing. Rudolf Sýkora. Základní informace o jeho díle najdeme mj. v Novém slovníku československých výtvarných umělců, který sestavil Prokop Toman. Znovu vydán byl v roce 1993 a je k dispozici ve studovně Městské knihovny v Lounech. Zalistujme tedy stručně ve dvou zmiňovaných pramenech.

Václav Sochor se narodil v roce 1855 v Oboře u Loun. Jeho rodina pak hospodařila ve Vlčí a posléze v Cítolibech. Absolvoval pražskou výtvarnou akademii. Pak studoval v Mnichově a od roku 1882 v Paříži. Na pařížské světové výstavě vystavuje v roce 1889 monumentální obraz

Slavnost Božího těla s rozměry 800 x 520 cm, který vznikl v cítolibském malířně a v Paříži vzbudil senzaci. Sýkora píše: „Obraz byl dále vystaven v Bruselu, Düsseldorfu a v Drážďanech. Do Prahy se vrátil v roce 1890 a byl vystaven na tehdejší Žofínském ostrově. Naposledy ho diváci viděli v roce 1928 na souborné výstavě v dnešní Národní knihovně. U tohoto obrazu (který realisticky zobrazuje průvod velké skupiny Sochorových cítolibských současníků při církevní

slavnosti), bylo možno vidět hloučky návštěvníků výstavy, jak se zájmem naslouchali výklady cítolibských pamětníků o tom, koho která postava zpodobuje.“

Dnes je tento obraz srolován na válci a uložen v Národní galerii. Rozvinut by mohl být snad jen v gigantickém vestibulu pražského Rudolfinu. Není to ovšem nereálné. Restaurátoři budou ale muset zhodnotit, zda rozvinutím malba nepopraská ...

Zajímavá je kompozice obrazu. Výjev je situován před pražský kostel sv. Jana pod Skalou (proti Emauzám). V dále je ovšem vidět lounský chrám. A účinkují v něm Cítolibští. Prý bychom zde našli třeba družičku Katušku Mockerovou, dále choť účetního spořitelny, Karla Sochora – hostinského v Cítolibech, Aloise Davida – sedláka ... Dáma pod slunečníkem byla Marie Jindřichová, choť ředitele záložny ...

Pokračování příště ...

připravil i.m.

Sloupy Nejsvětější trojice

Cítoliby se pyšní množstvím kulturních památek, z nichž k nejznámějším patří kostel Sv. Jakuba Většího, zámek a Braunův sloup Nejsvětější Trojice. Po přečtení článku, který vyšel v deníku Lučan v srpnu 2004, jsem si uvědomila, že často dochází k záměně cítolibských trojičních sloupů. V prostoru Tyršova náměstí se totiž nacházejí dva sloupy Nejsvětější Trojice, které od sebe dělí zhruba 35 let a 60 metrů.

V první polovině roku 1680 byly Čechy zasaženy morovou epidemií. Mor se však Cítolíbům vyhnul. Proto se tehdejší majitelka panství, Markéta Blandina, ještě v roce 1680 rozhodla jako výraz díky, postavit před zámek sloup Nejsvětější Trojice. Když byl počátkem 18. století na jeho místě postaven nový, přesunuli ho ke křižovatce chlumčanské a lounské silnice. Od roku 1997 stojí na Tyršově náměstí, mezi silnicí na Líštany a požární nádrží.

Druhý sloup Nejsvětější Trojice byl, podle latinského nápisu na kartuši postaven ještě za života Arnošta Bohumíra Shütze (syna Markéty Blandiny), tedy do roku 1715. Motiv jeho vzniku byl stejný jako v případě sloupu jeho matky: i morová epidemie roku 1713 se Cítolíbům vyhnula. Sloup byl umístěn do jedné linie mezi kostel a zámek. Koncept sloupu je pravděpodobně dílem architekta Kaňky, Braunovy sochy mohly být

dodány později. Je to štíhlý trojboký jehlan s rozetami, umístěný na baldachýnovém podstavci. Na západní straně směrem k zámku je na jehlanu umístěna holubice v oblacích prozářených slunečními paprsky, symbol Ducha svatého. Pod ním se vznáší zeměkoule, po jejíž stranách jsou usazeny sochy Boha otce a Krista. Postava na třetím soklu směrem ke kostelu zřejmě znázorňovala archanděla. Pod baldachýnem na podstavci je umístěna Panna Maria, na nárožních sloupcích bývaly postavičky andělů a stylizované vázy.

Donedávna byl na tuto skvělou památku smutný pohled. Ze všech tří plastik se stala bezhlavá torza, zmizela mariánská socha i některé sošky andělů a vázy. Sloup se stal terčem nenechavců, kterým odkaz předků a úcta k památkám zřejmě nic neříkají. Tyto skutečnosti vedly k deponování některých částí sloupu. Letošní rok je však pro mladší z Trojic významný. Radní obce Cítoliby, vzhledem k jedinečnosti této kulturní památky, uznali potřebu sloup opravit. Vítězem soutěže se stal sochař-restaurátor Bohumil Šolc z Prahy. Celkové náklady na restaurování se pohybují okolo 750.000,- Kč. Obec Cítoliby uhradí 300.000,- Kč a zbylých 450.000,- bude čerpáno z dotačního titulu Programu obnovy venkova pro rok 2004. Restaurátorské práce začaly v polovině července a budou probíhat do konce října 2004. Záměrem Obce Cítoliby je provést na památce komplexní restaurátorský zásah a to včetně restaurování a opravy kamenné architektury, restaurování sochařské výzdoby a výroby výdusků deponovaných částí.

Obsah článku vychází z publikace „Cítoliby“ se svolením autora Bohumíra Roedla. Tuto knihu si můžete zakoupit na Obecním úřadě v Cítolibech.

Obecní symboly

Celkem zastupitelé vybírali ze sedmi návrhů na obecní znak a jednadvaceti vlajek. Všechny tyto návrhy byly zveřejněny na vývěsní tabuli a internetových stránkách, aby se k nim mohli vyjádřit všichni spoluobčané, k našemu zklamání tak učinilo pouze 31 osob. Nakonec zastupitelé schválili jako obecní symboly variantu znaku zelený štít se zlatými přenosnými varhanami pod mincí s vyraženým znakem českého lva; a vlajku zeleného listu se zlatými přenosnými varhanami pod mincí s vyraženým znakem českého lva, poměr šířky k délce listu je 3:2. Obecní symboly již byly schváleny Parlamentem ČR.

Cítolibští bratři Sochorové

Povídání o malíři Václavu Sochorovi do minulého vydání zpravodaje napsal Ivo Markvart, který bohužel 10.9.2005 tragicky zemřel. A tak jsme se rozhodly otisknout text Bohumíra Roedla, který byl připravený jej přečíst při slavnostním odhalení Památníku bratrům Sochorovým, ale úžasně reagoval na skutečnost, že přítomnými při tomto aktu byly zejména děti z místní základní školy a improvizovaně besedoval na téma slavných cítolibských rodáků, místo toho, aby „jen“ přečetl následující řádky:

Cítoliby jsou obcí s kulturní tradicí, jakou se může pochlubit málokterá obec v Čechách. Je to dáno jak mimořádným památkovým fondem a jedinečnou hudební tradicí, tak doslova přetlakem významných osobností, které se zde narodily nebo působily. Před několika lety zde byla instalována pamětní deska významnému zdejšímu rodákovi, architektu Josefu Mockerovi. Dne 7. října byli stejným způsobem poctěni sourozenci Václav a Eduard Sochorovi. Na tento den připadlo právě stopadesáté výročí narození staršího z nich, malíře Václava Sochora.

Sochorovi jsou starý rod pocházející z Vlčí, kde se také narodil Václavův mladší bratr Eduard, později významný architekt. Václav Sochor (1855-1935) ale spatřil světlo světa v Oboře, kde se jedna z rozvětvených odnoží rodiny načas usadila. Příchod Sochorových rodičů do Cítolib umožnil bankrot podnikatele Františka Hýry, na jehož usedlosti čp. 42 a 54 byl v roce 1875 vyhlášen konkurs. Sochorovi tak získali čp. 42, rozlehlý statek, na němž sídlila rodina Hýrů už dávno před Bílou horou. Osudy této usedlosti po druhé světové válce jsou do jisté míry charakteristické – dnes již neexistuje. Za socialismu byla nahrazena nevzhlednou ubytovnou pro zemědělské brigádníky.

Sochor navštěvoval obecné školy v Blšanech a v německém Žatci. Nelze se divit – znalost němčiny byla pro kohokoliv, kdo se neměl žít jen rukama, nutností. Měšťanku a reálku už ale vystudoval opět v českých školách v Lounech a v Rakovníku. Na pražské Akademii výtvarných

umění se jeho spolužáky a přáteli stali mj. Antonín Chittussi a Mikoláš Aleš. Učňovská léta zakončil v letech 1877–1882 studiem na Akademii v Mnichově. Pak učinil to nejlepší rozhodnutí, jaké mohl v té době udělat: usadil se v Paříži. Ta byla v té době místem, kde se doslova z měsíce na měsíc rodily základy moderního výtvarného umění. Od doby, kdy Manet šokoval měšťáky svou Snídaní v trávě, uplynulo už dvacet let. Toulouse-Lautrec se potuloval po místních vykřičených domech a portrétoval jejich obyvatelky. Čtyři roky po Sochorovi přijíždí do Paříže podivín jménem Vincent van Gogh. Onoho roku 1882 probíhá čtvrtá výstava impresionistů, na níž vystavují i Monet s Gauguinem. Tito a mnozí další avantgardní malíři se marně snaží se svými obrazy proniknout na každoroční oficiální výstavy nazývané Salón. Spílají zkostnatělým porotcům z Akademie: Ribotovi, Meissonierovi, Couturovi a dalším. Dlužno říci, že právě tito akademici se stali Sochorovými přáteli. Václav Sochor byl dokonce sám přijat za člena Akademie, v Salónu pravidelně vystavoval a jeho obrazy získávaly ceny. V očích konzervativního publika, které se všemu novému vysmívalo, si získal reputaci. To je nutné si uvědomit, nemáme-li při hodnocení jeho osobnosti ulpět na prázdnom vlastenčení a nekritickém obdivu.

V Paříži Sochor pobýval v letech 1882–1895. Na léto se vracel do Cítolíb, kde si nechal za statkem zřídit ateliér, proslulou malírnu. Zde také vznikla tři jeho nejproslulejší plátna: Boží tělo v Čechách, Zápas jízdy u Střezetic a Baterie mrtvých. První z nich zobrazuje tradiční český církevní svátek – stafáž tvoří obyvatelé Cítolíb. Námětem posledních dvou jsou epizody z prusko-rakouské války v roce 1866. Nikdy před tím ani potom nikdo v Čechách takové obrazy nenamaloval: jsou totiž široké osm a vysoké pět metrů. Těžko říci, co malíře k vytvoření takových monster vedlo. Touha po penězích? Velikášství? Politická objednávka? Touha umělce dokázat něco, co nikdo před ním? V každém případě se pochybný úmysl obrátil proti umělci samotnému: tato jeho díla jsou nevystavitelná. Obdivovány byly sice na světové výstavě v Paříži v roce 1889 a později několikrát v Praze – zřejmě hlavně kvůli svým rozměrům. Běžnému divákovi jsou a zřejmě natrvalo zůstanou nedostupné.

Sochor samozřejmě nemaloval jen takováto rozsáhlá plátna. Když v roce 1935 zemřel, shodovali se autoři nekrologů, že v jeho osobě odešel poslední představitel realistické žánrové malby zakotvené v 19. století. Na výstavách v roce 1928 v pražském Klementinu a na posmrtné roku 1937 v Hradci Králové byla vystavena celá řada portrétů, aktů a žánrových výjevů, které prozrazují dokonalé zvládnutí malířské techniky a vyhraněný realistický výtvarný názor. Sotva lze těchto několik vět zakončit oblíbenou floskulí, že Sochorovo dílo na své znovuobjevení teprve čeká. Historikům umění je známo; je ale charakteristické, že ani letošní kulaté výročí nebylo podnětem k uspořádání jakékoliv jeho výstavy. To však neznamená, že bychom se na Sochorovo dílo měli dívat s despektem. Naopak. Cítolibský malíř byl osobností, která se dokázala prosadit nejen v zemi malířům zaslíbené, ve Francii, ale byl respektován i u nás. Kolik je takových mezi námi?

A totéž platí pro jeho bratra Eduarda Sochora (1862–1947). Na rozdíl od Václava zůstalo jeho dílo lidem na očích i dnes. Podobně jako Josef Mocker restauroval gotické památky a projektoval nové kostely v historizujícím slohu. Je autorem novostaveb nebo přestaveb kostelů v Plzni, obcích Úhonice a Běleč na Kladensku a několika dalších. Stejně tak jako dnešní podobu Karlštejna spojujeme s Mockerem, Sochorovým dílem je novostavba jiného významného hradu, Kokořína. Pozoruhodnou ukázkou Sochorovy tvůrčí invence je pseudorománský kostel v rodném Vlči. Přímou v Cítolibech projektoval rodinnou hrobku na místním hřbitově. Je na ní sice jeho jméno, architekt však odpočívá v Řevnicích, kde zemřel v roce 1947.

Zdeněk Šesták dnes, Josef Mocker, Václav a Eduard Sochorové, politik Edmund Kaizl v 19. století, proslulí hudební skladatelé Kopřivové a další ve století 18. a velkorysí Schützové z Leopoldsheimu a Pachtové z Rájova, kteří rozkvět Cítolíb umožnili – která obec se takovou galerií může pyšnit? Je dobré, že v ní žijí lidé, pro které je její skvělá historie závazkem.

Cítoliby 7.10.2005

Bohumír Roedl

Pražské jaro 2005

Jarní vítr s vůní jubilejního 60. Pražského jara rozfoukal mračna thrillerů, horrorů, akčních filmů a umožnil rozzářit souhvězdí autorů a interpretů světové úrovně na nebesích české kultury. Ten, kdo je informován o programu, kdo má čas a možnost, kdo je ctitelem a v dnešních dobách bitvy o kulturní hodnoty vlastencem, nenechal si ujít tento slavný den, kdy ve svatostánku hudebních koncertů v chrámu Sv. Šimona a Judy byla uvedena kantáta „Vítej slunko líbezná“ Zdeňka Šestáka pro sbor a klavír na texty lidové poezie K. J. Erbena. V pásmu tří autorů (viz. foto) byla kantáta cítolibského rodáka uvedena jako první, následovaly skladby Jiřího Temla „Šest písniček ze studánky“ – cyklus sborů na českou lidovou poezii. Koncert zakončily skladby 95 letého Jiřího Sternwalda rovněž z lidové poezie K. J. Erbena. Skladby zazněly v provedení Kühnova dětského sboru pod vedením Jiřího Chvály, Symfonického komorního orchestru Pražské konzervatoře a sólistů Daniela Wiesnera (klavír), Ivana Štrause (housle) a Matěje Žaloudka (flétna). Vyprodaný chrám sv. Šimona a Judy nadšeně tleskal a z usmívající se tváře a zářící oči účinkujících dávaly najevo nadšení z úspěchu. Jeden poznatek můj – soukromý: mezi diváky bylo slyšet anglicky mluvící a vidět návštěvníky i z asijských zemí ... takže proti „pakultuře“ se nebojuje jen v srdci Evropy, ale i v jiných světadílech ...

Ústí nad Labem 27.6.2005

Ing. Karel Šedivý

1/2006

Rybník v Bažantnici

Novodobá éra rybníku v Bažantnici začala před 14 lety. Díky Sdružení myslivců Cítoliby byla vypuštěnému a nevyužívanému rybníku opravena hráz. Myslivci rybník zprovoznili a osadili

rybami pro účely mysliveckého spolku. Díky jejich aktivitě se zde začal provozovat odchov polodivokých kachen a ten trvá i v současnosti. Poté, co Sdružení myslivců přestalo rybník užívat, staral jsem se o něj víceméně celý rok sám. Před třemi lety se vytvořila parta nadšených rybářů, která rybník vyčistila a zbavila stromů a větví napadaných či vyrůstajících z vody. Rybník byl zprovozněn pro sportovní rybolov a pro zájemce jsou u mne k zakoupení povolenky. V rybníku jsou nasazeny všechny druhy ryb a každý rok je jejich stav obnovován. Pravidla rybolovu se dodržují dle rybářského řádu a v rybníku lze ulovit až 12-ti kg ryby. Pravidelně pořádáme soutěž v rybaření pro děti i dospělé. Rybářský dětský den je na rybníku vždy zakončen grilováním a vyhodnocením úlovků.

Již druhým rokem jsme pořádali taneční zábavu s bohatou tombolou. V letošním roce bylo první cenou divoké prase.

Všem rybářům přeji dobré úlovky. Petrův zdar!

Cítoliby 24.11.2004

Vlastimil Studený

„Vykoupanej není žádnej!“

Další kapitolu Nových pověstí Cítolibských mi připomněla letošní pravá česká zima, zima se vším všudy. A pro nás, pro pamětníky, pravou cítolibskou zimu, jaká byla před několika desítkami let.

Pro cítolibské děti bylo prožívání zimních radovánek charakteristické čtyřmi možnostmi: saně, lyže, bruslení a pro Cítoliby neodmyslitelná „skluzna“. Saně – od kostela, od Trojice, od Žáků, lyžaři chodili „Ke splavu“. Všechny radovánky mají své kapitoly, své historie.

Začnu lyžemi. Na lyžích se dalo na stráně u splavu ještě přijet, protože existovaly dva železniční přejezdy. Dodnes se jedné stráni říká „Na zlamané noze“, kde si cítolibský rodák Ota Šic zlomil nohu. Z protistraně od „Paloučku“ dokázal přes tehdejší můstek přes potok sjet pouze Luděk Laurich.

A půjdeme na skluznu (v cítolibském nářečí kluznu). De facto byly tři, někdy čtyři. Pro začátečníky byla ta nejmenší – od zdi pod kostelem. Vedle schodů ke kostelu byl kamenný žlábek a to byla kluzna nejrychlejší a nejnáročnější. Třetí a čtvrtá byly uprostřed svahu před a za stromem. No a jak jsme se klouzali? Nejmenší po zadku, starší podle stylu: děvčata s kolíčky, kluci buď na bobku, nebo ve stoje. U rybníka ještě nebylo zábradlí a lepší jezdci seskočili do rybníka. Záleželo na podrážkách a jejich pobití. Oplechované špičky bot a podpadky, v lepším případě podkůvky na podpatcích. Ovšem mistrem ve sjezdu na skluzně – s přejezdem rybníka byl Zdeněk Šedivý – s podrážkami plnými cvočků.

A zamrzlý rybník! Ne ovšem docela a v tom je fígl našeho rybníka. Pod zdí pivovaru nezamrzaly tři tůně a to ani za sebekrutějších mrazů! Tři prameny vytvořily „zimní lázně“ pro neopatrné hokejisty, protože hokej se většinou hrával „na zadním“. Nebudu lhát, já osobně jsem se vykoupal několikrát a když jsem se vyškřábal, nebo když mne spoluhráči vytáhli, ani jsem se nepřezouval a šel jsem na bruslích domů. V titulku této pověsti je uveden zpěv, kterým Zimní lázeň v rybníku se stala oblíbenou i mezi našimi přespolenými spolužáky. V polední přestávce mezi vyučováním jsme my – domácí – chodili domů na oběd, Brdložáci a Líštaňáci na rybník. Když jsme se vrátili do třídy, někteří sušili šaty.

Bruslení na rybníce mělo ale i dramatické chvílky. Vzpomínku a pochválení za odvalu a pohotovost si zaslouží Eva Topičová – Kalinová, která vytáhla jednu dívčinu, která se probořila a dokonce zajela pod led.

Jó kdeže ty doby jsou, když jsme si u Židovny obuli brusle a jeli po strouze do bazaru, ba dokonce do Chlumčan na Žabárnu. Kdeže ty doby jsou, kdy jsme mydlili ulámanými větvemi do plechovky a mysleli jsme, že hrajeme hokej!

S pozdravem

Ústí nad Labem 27.2.2006

Ing. Karel Šedivý

Výstava obrazů

Velký příspěvek pro povznesení české kultury učinil Obecní úřad v Cítolibeč tím, že v předsádl Dělňického domu umožnil uskutečnění výstavy obrazů.

Vystavujícím malířem byl pan Ladislav Vymyslický, nar. 14.6.1924 v Poštorné. Jeho celoživotní profese strojvedoucího parních a elektrických lokomotiv v režimu projíždění krajinou a její pozorování jej přivedla k vášni malování. Ke své maturitě na průmyslové škole se stal i absolventem Lidové školy umění v Ústí nad Labem pod vedením akademických malířů Berfera a Lapáčka. V Cítolibeč vystavuje celkem 19 obrazů převážně s motivací krajin či historických objektů, z nichž je několik ve vztahu k Cítolibům. Jeho kresbu s motivem cítolibského kostela sv. Jakuba a Nejsvětější trojice jsem věnoval PhDr. Zdeňku Šestákovi k jeho loňským 80 narozeninám.

Cítoliby 23.9.2006

Ing. Karel Šedivý

Klub 6-99

Pod patronátem Sociální komise se od února 2007 scházíme každé úterý od 16.30 hod v jídelně Mateřské školy Cítoliby na takzvaném Klubu 6-99. Každý, kdo má zájem se něčemu přiučit, nebo ostatní něčemu naučit je vítán. Scházíme se, abychom různorodou zájmovou činností naplnili každé úterní odpoledne. Vytvářeli jsme výzdobu na dětský karneval, z korálků dárečky pro maminky na vítání občánků, ze zbytků látek a vlny čarodějnice, chobotnice a postavičky. Na velikonoce jsme si z papíru vyrobili výzdobu do oken, naučili jsme se zdobit vajíčka pomocí vosku a vytvořili jsme si domů i květinovou výzdobu.

Budeme rádi, když nás navštíví i ti, kteří tak dosud neučinili a měli by jakýkoliv nápad, jak příjemně a tvořivě strávit odpoledne.

Originály Chronose a Víry

Originály soch z dílny M. B. Brauna Chronose a Víry byly umístěny v kostele sv. Petra v Lounech, kde budou chráněny před vlivem povětrnosti a před vandalskými útoky. Obě sochy prošly restaurátorským zásahem Radomila Šolce (na snímku opravuje pohár v ruce Víry).

O Cítolibeč

se starostou městyse Petrem Jindřichem a místostarostou městyse Ing. Petrem Kučerou

- Jak by měly, podle Vás, Cítoliby vypadat za 10 let?

Lépe než dnes. Doufám, že bude konečně fungovat Dělnický dům, chtěl bych slyšet tikající hodiny na věži kostela, nechtěl bych vidět parkovat kamiony na parkovišti před Jednotou a na návsi, také bych chtěl klidnější dopravu po hlavní silnici a hezčí bažantnici než je dnes.

- Uvedte některé z plánovaných akcí v krátké době.

Je to úprava prostoru zahrady za Dělnickým domem podle projektu, pokud na něj dostaneme dotační titul. Pokračování legalizace sběrného dvora, aby odpovídal všem parametrům současné legislativy. Ve spolupráci s panem architektem Čermákem oprášit projektovou dokumentaci Dělnického domu.

- Kolem Cítolib se staví nové rodinné domy, kde jsou parcely a jaký je o ně zájem?

Prvořadým úkolem Rady obce je prodat volné parcely pro stavbu rodinných domů. Na Aleji zbývá prodat 4 poslední parcely z celkových 11. Jsou to ty směrem k pozemkům pana Malínka a obec připravila zpevnění svahu výstavbou opěrné zdi. Potom je tu ještě lokalita v soukromém vlastnictví, směrem na Chlumčany. Hledáme místo, kde bychom mohli postavit garáže, o které je Cítolibeč zájem.

- Jaký je Váš názor na stavbu větrných elektráren na parcelách Zbrašín-Jimlín?

Můj názor není vstřícný.

- Jak to v současnosti vypadá s chátrající budovou bývalé jídelny na návsi?

Rada obce oslovila dopisem 11.4.2007 Stavební úřad v Lounech, kde žádáme, aby na základě stavebního zákona přiměl soukromou osobu vlastníci budovu k tomu, aby ji zabezpečil proti
V tuto chvíli se k rozhovoru připojil i místostarosta ing. Kučera.

- Co se Vám povedlo v posledních dnech?

Starosta: Zahájili jsme opravné práce na ohradní zdi kostela, na což jsme dostali plnou moc od lounského vikáře, byla provedena oprava ocelokolny včetně jejího oplocení, dokončili jsme opravy Dělnického domu ze strany dvora a zajistili instalaci hromosvodu tamtéž. Zahájili jsme rovněž jednání se společností SČVaK o rekonstrukci kanalizace v ulici Na Plevně. Doufáme, že se tato rekonstrukce objeví v plánu realizací v příštím roce. Dále byla zahájena likvidace černé skládky v lokalitě Na Kolečkách.

Místostarosta: Po několika jednáních byla zkušebně prodloužena, zatím pouze v pondělí do 17.00 hodin, otevírací doba na poště v Cítolibeč. Kontejnery na tříděný odpad jsme přemístili ze sběrného dvora na volně přístupná místa a tím jsme umožnili občanům časově neomezeně likvidovat tříděný odpad. Začala oprava schodů základní školy.

- Co Vám udělalo radost v posledních dnech?

Starosta: Přestěhování natřené a opravené lavičky od zdi p. Hádka na náves k jedné ze soch.
Místostarosta: Velkou radost nám udělalo zlepšení spolupráce mezi mateřskou a základní školou v Cítolibeč akcí, kdy předškoláci ze školky chodí na cvičné vyučování do školy, pomáháme Základní škole s přípravou oslav 120. výročí jejího založení.

Děkuji za rozhovor

V Cítolibeč dne 18.4.2007

Věra Pokorná

Ruské boží pole v Cítolibečch

Pod tímto názvem se skrývá dnes již zapomenuté pohřebiště obětí bitev u Drážďan, Chlumce a Lipska, jež se odehrály koncem léta a v časném podzimu válečného roku 1813. Ranění z bojů vojsk tzv. šesté protinapoleonské koalice (Ruska, Rakouska, Pruska) s francouzskou armádou v Sasku byli tehdy sváženi do českého vnitrozemí, kde vzniklo množství polních lazaretů. Vojáci, kteří svá zranění nepřežili, museli být urychleně pohřbíváni, což se často dělo ne zrovna pietním způsobem do hromadných hrobů přímo v katastrofách obcí. Nejinak tomu bylo i v Cítolibečch, kde již před hlavními operacemi v srpnu 1813 bylo kozácké ležení části jednotek nejvyššího atamana, generála Matvěje Ivanovič Platova. Příмым důsledkem jejich pobytu byl zánik zdejší bažantnice z roku 1651. Vojsko vybillo všechny zde chované ptáky a obora byla ještě do konce roku 1813 v podstatě zrušena.

Od září pak do vojenského lazaretu v zámku přicházely skupiny raněných příslušníků carské armády, což dosvědčují dochované zprávy o sanitních transportech v lounských městských záznamech a v kronikách okolních obcí i samotných Cítolib. Dnes, kdy většina armád vybavuje polní nemocnice nejmodernější lékařskou technikou, jsou dávno zapomenuty útrapy těžce raněných z napoleonských válek. Úmrtnost byla velká a riziko šíření nakažlivých chorob obrovské. Proto také bylo v Cítolibečch vyhlédnuto místo, na němž vznikaly hromadné hroby pro 300 vojáků, zemřelých ve zdejším ruském lazaretu.

Jednalo se o pozemek, kterému se ještě dlouho říkalo „ruský hřbitov“, „ruský krchov“ či „russisches Gottesacker“. Byl údajně hned u bažantnice, což potvrzuje také zápis v cítolibské farní kronice (Liber memorabilium parochiae Zittolubensis). Na 74. listu této německy psané pamětní knihy se totiž uvádí, že „...zemřelí byli pohřbíváni na poli cítolibského učitele, předtím užívaném místním farářem; toto pole, jak bylo zvykem (wie normals), bylo pak učitelem i Po takřka detektivním pátrání dnes víme, že se jednalo o pozdější ppč. 99, vytyčenou mezi cestou do Chlumčan a severovýchodním rohem ohradní zdi někdejší bažantnice. Nedaleko odtud, na okraji pole a u odbočky polní cesty na hráz, až donedávna stála socha sv. Barbory z roku 1777. Parcela, vzniklá po zbourání kamenné ohrady bažantnice a zaměřená při pořizování stabilního katastru Cítolib v roce 1841, měla plochu okolo 528 sáh² (asi 19 arů) a jejím vlastníkem byl kníže Schwarzenberg, patron kostela sv. Jakuba. a místní školy.

Proč byli ruští vojáci pochováni právě zde, je nasnadě. Především tento panský pozemek, náležející k faře, byl dostatečně vzdálen od tehdejší zástavby. Jak se můžeme i dnes přesvědčit, pole leží u samotné katastrální hranice obcí Cítolib a Chlumčan, což podstatně snižovalo riziko nákazy a jiných hygienických potíží (podobně tomu bylo také například v Lounech, u Zeměch i jinde v kraji). Ostatně, kterýkoliv z tehdejších cítolibských hospodářů by stejně na sebe takové riziko nerad bral. V tehdejší době hrála svoji roli také okolnost, že ani pravoslavní vojáci nebyli pohřbíváni na římsko-katolickém hřbitovech.

Vzhledem k času, který od dob napoleonských válek uplynul, kosti obávaných kozáků na hbitých konících z dalekých stepí již nikoho neohrožují. Tiše a nenápadně odpočívají v malém kousku české země. Snad by bylo vhodné v těchto místech vztyčit prostý kříž, který zde možná zpočátku i býval, ale jinak nemáme právo rušit odpočinek mužů, kteří po velkém utrpení a v naprostém zapomenutí odpočívají na ruském „Božím poli“...

V Lounech dne 12.11.2007

Antonín Hlušík

Věžní hodiny kostela sv. Jakuba Většího v Cítolibech

Na základě podnětů spoluobčanů a jednání s P. Wernerem Horákem, schválili zastupitelé městyse Cítoliby 27.6.2008 odkoupení věžních hodin v objektu kostela sv. Jakuba Většího v Cítolibech za cenu 1,- Kč s tím, že zůstanou v majetku městyse a budou i nadále sloužit v objektu kostela a splňovat funkci věžních hodin.

Dle stanoviska památkářů zahrnují věžní hodiny historický hodinový stroj zhotovený roku 1782 malostranským hodinářem Bernardem Biswangerem se dvěma bicími stroji (hodinovým a čtvrtovým), dále čtyři celokovové kruhové ciferníky o průměru 180 cm a bronzové cimbály k odbíjení osazené v lucerně věže kostela.

Jako zhotovitele opravy věžních hodin v kostele sv. Jakuba Většího vybrali 13.8.2008 radní městyse v poptávkovém řízení firmu Ing. Arch. Petra Škály ze Sadské (nový pražský orlojník). Celková cena opravy činí 444 tis. Kč a je částečně financována z grantu společnosti T-Mobile (82,5 tis. Kč), z dotace

Cítolibský pivovar

Zastavení výroby piva ve zdejším pivovaře, k němuž došlo v roce 1879, pociťovali místní jako újmu. Pivovar zde vznikl již za Kunešů z Lýkovec a pivo se v něm, jistě s přestávkami, vařilo přes tři sta let. K uzavření provozu prý přispělo i úmrtí sládka Kindermanna, který byl respektovaným odborníkem. Správa velkostatku se orientovala na pivovar v Toužetíně, který měl větší kapacitu. Právě odsud se do cítolibských hospod začalo pivo zavážet.

citováno z publikace Cítoliby, Bohumila Roedla

Povýšení obce Cítoliby na městys

Zákoník zemský
království Českého.

Ročník 1879,

v němž se obsahují články I. – XVIII.

Číslo 1 ze 74.

V roce 1879 byly Cítoliby povýšeny na městys a v pivovaru se přestalo vařit pivo. Protože v té době ještě na Lounsku nevycházely noviny, nemáme zprávy o tom, jaký to v Cítolibech vyvolalo ohlas. Kdybychom brali v potaz jen obecní kroniku, tak žádný. Kronikář Václav Mocker sice zapsal, že byl v březnu vyplaven Severin, úplně ale přešel, že v té době došel do obce z místodržitelství jmenovací dekret. Zastupitelstvo pod vedením starosty Josefa Perneta se usneslo požádat o nový statut v únoru 1878. Za tím účelem poslalo na ministerstvo obchodu a živností do Vídně statistický výkaz. Argumentovalo v něm, že se Cítoliby staly po Lounech druhou největší aglomerací na okrese. Při sčítání v roce 1869

Číslo 15.

Vyhlášení c. k. místodržitele pro Čechy ze dne 10. března 1879,
číslo 6491,

stran povýšení místa Cítolib za městys.

Jeho cis. a král. Apostolské Veličenství ráčil Nejvyšším rozhodnutím ze dne 18. ledna 1879 Nejmilostivěji povýšiti místo Cítoliby okresu Lounského za městys.

Což se dle vynesení vys. c. k. ministeria vnitřních záležitostí ze dne 25. ledna 1879, č. 1052, u všeobecnou známost uvádí.

Místodržitel:

Filip svobodný pán Weber m. p.

skutečně předstihly jak Líštany, tak i Lenešice. Působilo zde čtrnáct druhů řemesel a kromě toho pivovar (stále ještě), tři hostince, pět výčepů lihovin, dvě trafiky, koloniál, záložna a obchody s ovocem, obilím a prasaty. Císař František Josef I. žádost schválil 18. ledna 1879, výnos pražského

místodržitelství nese datum 10. března téhož roku. Bohužel není známo, zda v té souvislosti zažádaly Cítoliby o právo užívat znak. Na otiscích razítek byl vyobrazen pouze český lev. Z právního hlediska se pro Cítoliby mnoho nezměnilo. Na rozdíl od vesnic směla města a městyse pořádat v určené dny výroční trhy a jejich obyvatelé s domovským právem mohli užívat titulu měšťan.

citováno z publikace Cítoliby, Bohumila Roedla

V návaznosti na výzvu Obecních úřadů Krucemburk a Libice nad Doubravou, podpořenou Svazem měst a obcí ČR, schválili zastupitelé obce Cítoliby na svém 13. zasedání dne 16.5.2005 podání žádosti o navrácení historického titulu městys. Přílohou žádosti bylo doložení historického dokladu o užívání tohoto titulu před rokem 1954, tj. kopie Zákoníku zemského království Českého, Ročník 1879, strana 29, číslo 15. – Vyhlášení c.k. místodržitele pro Čechy ze dne 10.3.1879, číslo 6491, stran povýšení místa Cítolib za městys.

Z rozhodnutí č. 8 předsedy Poslanecké sněmovny ze dne 10.10.2006 byly Cítoliby stanoveny městysem a v úterý 17.10.2006 v 11.00 hod při slavnostním aktu převzali dekret o určení městysem tehdejší starosta Václav Karban a místostarosta Josef Neudert.

Parlament České republiky
PŘEDSEDA POSLANECKÉ SNĚMOVNY
Ing. Miroslav VLČEK

le § 3 odst. 4) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení)
a v souladu s § 29 odst. 1) zákona č. 90/1995 Sb.,
o jednání vlády Poslanecké sněmovny

stanovují

s účinností od 10. října 2006

obec Cítoliby

v Ústeckém kraji

m ě s t y s e m

Handwritten signature

Pořízení cisternové automobilové stříkačky

Zastupitelé městyse Cítoliby byli seznámeni s rozhodnutím o poskytnutí účelové dotace městysi Cítoliby ve výši 2.000 tis. Kč v rámci programu reprodukce požární techniky pro jednotky požární ochrany na rok 2010 na pořízení cisternové automobilové stříkačky.

Rada městyse na svém zasedání 17.3.2010 vybrala ze dvou předložených nabídek na organizaci a provedení veřejné zakázky „Cítoliby - Cisternová automobilová stříkačka“ firmu ing. Jana Tomka za cenu 36 tis. Kč. Do komise pro posouzení a hodnocení nabídek byli jmenováni: Petr Jindřich (starosta městyse Cítoliby), Ing. Petr Kučera (místostarosta městyse Cítoliby), Vladimír Oliva (starosta Sboru dobrovolných hasičů Cítoliby), mjr. Ing. Vladimír Kopeček (Hasičský záchranný sbor Ústeckého kraje), Ing. Jan Tomek (organizátor veřejné zakázky). Komise dne 19.5.2010 na Úřadě městyse Cítoliby vybírala ze tří nabídek: THT s.r.o. Polička s nabídkovou cenou 5.712 tis. Kč, RS Trucks s.r.o. Otrokovice s nabídkovou cenou 5.838 tis. Kč a SPS - VKP s.r.o., Slatiňany s nabídnutou cenou 5.048 tis. Kč, která nevyhověla zadávacím podmínkám. Zvítězila firma THT Polička, SPS - VKP Slatiňany podaly námitku proti vyloučení uchazeče, která však byla zamítnuta.

Cena pořízení cisternové automobilové stříkačky činí 5.834 tis. Kč, přičemž je tato částka financována 2.000 tis. Kč z dotace Ministerstva vnitra, částkou 2.001 tis. Kč se podílí Město Louny a částkou 1.833 tis. Kč se podílí Městys Cítoliby.

Slavnostní převzetí proběhlo 28.8.2010 v 17.30 hodin za přítomnosti všech zúčastněných stran, tisku, rozhlasu a velkého zájmu cítolibské veřejnosti. Pečlivě zabalené vozidlo zůstalo přihlížejícím skryto až do přestřižení pásky starosty Petrem Jindřichem a Janem Kernerem. Krátké proslovy pronesli i zástupci dodavatele a Hasičského záchranného sboru. Lounský děkan Werner Horák posvětil nejen novou Tatru, ale i veřejnosti poprvé představenou Ladu Niva a přidal i požehnání členům výjezdové jednotky, kteří tyto stroje používají ve prospěch nás všech. Průvodního slova se ujal Roman Wasserbauer, který všechny přihlížející seznámil s technickými parametry vozidla, jeho využitelností a výbavou. Všichni pak měli možnost si tento technický přírůstek osahat a dokonale prohlédnout, stejně jako ostatní techniku, se kterou naši hasiči pracují.

Pomoc po povodních v obci Dětrichov

Počátkem měsíce srpna postihly Liberecko, Děčínsko a Ústecko ničivé bleskové povodně, které napáchaly škody za více než 6 miliard korun. Sbor dobrovolných hasičů Cítoliby a Úřad městyse Cítoliby vyhlásili 10. srpna sbírku na pomoc postiženým, ke které se připojil i městys Slavětín nad Ohří. Občané nosili především balenou vodu a úklidové prostředky. Úřad městyse věnoval 5 tisíc a SDH Cítoliby 3 tisíce korun za které byly nakoupeny lopaty, kolečka, krumpáče a drobné stavební nářadí.

V neděli 15.8.2010 odvezli zástupci SDH Cítoliby sbírku do obce Dětrichov na Liberecko, která nebyla mediálně známá a humanitární pomoc se jí vyhýbala. Proto byla naše pomoc přivítána s velkými díky.

Tímto bychom chtěli poděkovat všem občanům, kteří přispěli na humanitární pomoc pro postiženou obec. Děkuje.

Diamantová svatba

Šedesát let společného života – právě takové výročí oslavili dne 8. 7. 2010 manželé Josef a Miluška Riegerovi z Cítolíb. Brali se v ročovském kostele a na jejich svatbě chyběly obě maminky, protože to prý podle pověry z té doby přinášelo novomanželům smůlu. Celý život tvrdě pracovali v zemědělství, vychovali dva syny a těší se z lásky čtyř vnoučat a stejného počtu pravnoučat. Do Cítolíb se přestěhovali před čtyřmi lety ze Smilovic. Zdravíčko již tolik neslouží a tak ocenili blízkost syna a výbornou péči paní doktorky Weberové i krásné prostředí cítolíbského náměstí. Úřad městysu Cítolíb zakoupil jubilantům k výročí dárkový koš a květiny.

1/2011

Soutěž o nejkrásnější rozkvetlé okno

Vážení spoluobčané, jak jste si mohli všimnout náš městys zdobí od jara závěsné koše na lampách veřejného osvětlení, osázené popínavými muškáty. O rostliny se nám starají pracovníci veřejně prospěšných prací a veřejné služby pod bedlivým dohledem místního zahradníka pana Vedrala, který nádoby též osázel. Toto zkrášlení veřejného prostranství si mohl městys dovolit především díky příspěvku z programu Fondu T-mobile, který nám přispěl na realizaci částkou 42.480,- Kč.

Rozhodli jsme se do zkrášlování obce zapojit i Vás – občany a tak Městys Cítolíb vyhlásil soutěž O nejkrásnější rozkvetlé okno. Členové kulturní komise nafotili v minulých dnech Vaše rozkvetlá okna a vybrali z nich 10 nejhezčích. Prvních pět bude odměněno poukázkou na výběr zahradního zboží v Zahradnictví pana Vedrala a výherci dalších pěti míst obdrží publikaci Cítolíb. Vyhlášení proběhne 24.7.2011 v 17 hodin v rámci programu Cítolíbské svatojanské pouti na Tyršově náměstí.

Socha sv. Jana Nepomuckého

Socha sv. Jana Nepomuckého byla umístěna v 1. polovině 20. století na prázdný barokní kamenný sokl na návsi městysu Cítolíb před domy pana Líma a Mockera. V padesátých letech p. Límova sochu ukryla před komunistickou zvlášť ve stodole svého statku. Protože ji chtěla ukrýt na ještě bezpečnější místo, oslovila známého svého syna z Prahy, který sochu odvezl na svou chalupu ve vsi Karlovka na Českolipsku. Ukryl ji na půdě, kde byla později přistavena koupelna. Tam čekala 50 let zazděná na svůj návrat do Cítolíb do podzimu roku 2001, kdy jsem jí díky korespondenci s Dobromilem Límem vypátrala a posléze přivezla a darovala městysi s přáním, aby se vrátila zpět na náves tam, kde si ji starousedlíci pamatují.

Věra Pokorná

Natáčení v Cítolibech

14. dubna 2011 jste na Tyršově náměstí mohli vidět více či méně známé tváře při natáčení reklamy na Krušovické pivo – ovšem jen zasvěcení si při tak krátkém čase, který reklama trvá stihnou všimnout zámeckých vrat, budovy školy, fary, vodárny či schodů ke kostelu, které se mihnou v pozadí pijáků tohoto moku. Filmaři určitě zaujali nejen místní děti, ale i dospělí, kteří natáčení přihlíželi.

2/2011

Rekonstrukce hlavního sálu Dělnického domu Cítoliby

Historická budova se nachází v centru městyse, v Zeměšské ulici, č.p. 219, parcelní číslo 246, stavba na katastrálním území Cítoliby, č. 617822. Účelem rekonstrukce objektu je vytvoření dosud nevyužitých prostor občanské vybavenosti. Část budovy, která bude rekonstruována (hlavní sál) je zcela nefunkční. Velká budova je částečně využita úřadem městyse jako kancelářské prostory. Významnou část budovy zaujímá hlavní sál, který již bezmála 20 let nemůže být využit pro jeho dezolátní stav. Sál je od konce osmdesátých let rozestaven. Tehdy byla zahájena sanace havarijního stavu. Objekt byl podepřen ocelovou konstrukcí, ale práce nebyly dokončeny. I přes rozsáhlé investice do budovy není sál doposud použitelný. Současný stav sálu neumožňuje využití pro účel, pro nějž byl v meziválečném období 20. století postaven. Nyní je sál využíván jako skladiště. Projekt koncipuje multifunkční využití, a to díky velmi rozsáhlému zázemí, který vytvoří i prostory kluboven a archivů. Hlavní sál bude mít svůj foyer, ale také balkony a jeviště. Objektu bude navrácena funkce, k níž byl určen. Vznikl z iniciativy dělnického hnutí meziválečném období. Objekt je chráněnou kulturní památkou. Dělnický dům bude plně funkčním kulturním a technickým zázemím obce Cítoliby. Obdobný dům, který by splňoval takovou funkci není. Kulturní akce jsou pořádány obcí i zde činnými spolky v provizorních podmínkách, např. v tělocvičně (sokolovně), garážích sloužících dobrovolným hasičům apod. Projekt je umístěn v centru obce vedle obecního úřadu, bude tím proto podpořena i identita městyse. Pozemek i budova je v majetku obce.

Dělnický dům je s Cítoliby spjat v historických vazbách, a proto je navrácení jeho původního účelu velmi prioritní. Svou významovou roli má i poptávka po komunitních akcích, slavnostech a soutěžích, při kterých se formuje venkovská soudržnost, která je pro život v malých sídlech nezbytná. Svůj vliv má i vývoj samotného projektu, k objektu je přidružena i zahrada, kterou

Městys Cítoliby opravil, instaloval prolézačky, a proto se zde pozvolna rodí kulturně – oddechový areál, kde se setkávají občané Cítolib různých generací, což je velmi příznivé. Realizace projektu tedy bude jakýmsi završením záměru takového areálu. Velký sál s multifunkčním využitím v Cítolibech zatím chybí, a proto je ho velmi zapotřebí. Četné aktivity jsou pomocí aktivních obyvatel (nejen pracovníky obcí), členů spolků pořádány mnohdy v provizorním či nevhodném prostředí, nebo v příliš velkém riziku nepříznivého počasí, jsou-li konány venku. Představitelé městyse vyvíjejí silnou iniciativu k tomu, aby se

Cítoliby nestaly suburbánním prostorem přilehlých Loun a existujících nebo plánovaných průmyslových zón. Na významu začíná mít i blízkost města Prahy, jejíž dostupnost se zkrátí rozšířením silnice R7, na níž Cítoliby leží.

Hlavním smyslem projektu je proto „udržet v Cítolibech aktivní život občanů“, kterým není lhotečné, kde žijí, dokáží se společně bavit a tvůrčím způsobem přemýšlet, nebýt izolovaní jen za plotem a zdmi svých domků.

Stavba domu je spjata s jedinečnou historickou tradicí dělnického hnutí meziválečného období. Stavba byla uskutečněna z dobrovolných příspěvků do „Družstva pro vystavění dělnického domu. Poprvé byl sál otevřen v roce 1921. Dělnický dům byl postaven jako projev přirozené potřeby sdružovat se a kultivovat komunitu. Hlavní sál se stal krátce po jeho otevření velmi významným zázemím pro kulturní činnost v městyse Cítoliby i jeho blízkých obcí. Založen byl ochotnický divadelní spolek, který svou činnost ukončil až v šedesátých letech 20. století. Hluboce zakořeněnou divadelní a kulturní tradici nepřetrhla ani započatá, ale nedokončená rekonstrukce Dělnického domu, k níž bylo přistoupeno v 80. letech. Byly provedeny novodobé přístavby k historickému domu, ale hlavní sál zůstal do dnešních dnů rozbourán a nedostavěn. Cítoliby ztratily velmi významnou část svého zázemí, jež dodávalo obci image a poskytovalo dobré podmínky pro kulturní vyžití. Již přes dvacet let se Cítoliby potýkají s absencí velkého sálu. Iniciativa občanů však neupadla a společenské akce se konají dále, ovšem v nevyhovujících podmínkách.

O veliké poptávce po kulturních akcích svědčí jejich hojné pořádání městysem nebo různými spolky (Sbor dobrovolných hasičů či Sportovní klub). Občané velmi často jezdí za divadelními představeními do blízkých měst. Bude-li projekt realizován, bude k dispozici i divadelní podium, které je schopno vyhovět i představení hostujícího hereckého souboru. Klubová činnost, přednášky a literární čtení jsou v obci také velmi oblíbené. Akce pořádají zmíněné spolky i jednotlivci. Zajímavým je však i Klub 6-99, který sdružuje pro zájmovou činnost, vyprávění a ruční práce seniory i mládež. Tito všichni jsou na projektu velmi zainteresováni a podporují jej, jelikož sálu, nebo kluboven budou využívat.

Dělnický dům byl po transformaci v devadesátých letech navrácen do majetku městyse. Od tohoto okamžiku bylo cílem navrátit objektu jeho původní funkce. Průběžně dle svých možností do objektu bylo investováno z vlastních prostředků i z dotačních prostředků Ministerstva pro místní rozvoj ČR. Kromě nepoužitelného traktu hlavního sálu a potřebného zázemí se již v domě nyní nachází zcela funkční úřadovna městského úřadu a pošty, menší sál pro konání schůzí a zastupitelstev a restaurace. Objekt má také nádvoří, které bylo v roce 2007-2008 revitalizováno. Účelem je navrácení významu dělnického domu, aby byl přirozeným centrem setkávání, formování občanské iniciativy a uspokojování sociálních a kulturních potřeb.

Výchozími podmínkami jsou již uskutečněné investice. V roce 2006 bylo do domu investováno Kč 1 444 tis. Byla vyměněna střešní krytina, okna a dveře, hromosvod a byla zrekonstruována chráněná fasáda. Projekt završí velmi rozsáhlé dílo, které obec pomocí

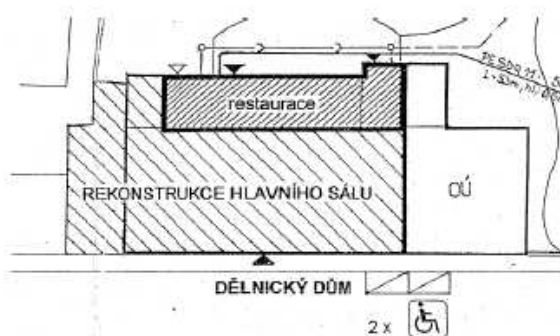
dotačních a vlastních prostředků postupně naplňuje již celou řadu let. Účelem projektu je navrátit historické budově její funkčnost a spojit je s funkcemi dalšími. Podstatou rekonstrukce by mělo být i rozšíření a zkvalitnění zázemí pro realizaci kulturních, vzdělávacích, společenských a jiných aktivit. Záměrem Městyse Cítoliby je věnit do centra obce multifunkční objekt, aby se stal přirozeným kulturním a společenským centrem. Tak se dosáhne celkové rehabilitace historického areálu, který bude sloužit ve shodě s posláním

poskytovaných veřejných služeb. V roce 2007 byl na budově zbudován hromosvod v hodnotě 69 tis. Kč. V témže roce se provedly drobné opravy v přístavcích a postupné vyklízení dvora tak, aby zde mohla vzniknout vícefunkční zelená klidová zóna ve středu městyse. Proběhla úprava nádvorí, vysazeny stromy a keře vytvářející příjemné zelené ohrazení zahrady, byly osety trávniky a upraveny chodníky. Nyní je klidová zóna již v provozu a za teplých dnů je hojně využívána.

Technické a technologické řešení projektu

Uvedené technologické řešení nebylo řešeno alternativně. Tato jediná varianta byla maximálně přizpůsobena kritériím: očekávané funkčnosti, kvality a minimálním nákladům.

Stavební úpravy jsou prováděny na stávajícím půdorysu stavby postavené v roce 1921 a do dalších novodobých přístaveb nezasahuje. Projekt je včleněn do částečně funkční budovy, kde se nachází úřadovna městyse, pošty a knihovna. V novodobé přístavbě k hlavní lodi (sálu) stavby je nyní oddělená restaurace. Tyto funkční celky zůstanou projektem nedotčeny. Hlavní sál (projekt) zahrnuje velkou plochu budovy. Objekt sloužil svému účelu, tj. pořádání tanečních zábav. Koncem 80. let byla provedena sanace havarijního stavu – sejmutí balkonů, sanace krovu ocelovými prvky, odstranění podlahy. V roce 2006 byly opraveny fasády a provedena kompletní výměna oken.

Napojení na dopravní a technickou infrastrukturu je zajištěno na místě. Rekonstrukce sálu je v souladu s územním plánem obce. Výstavba nevyžaduje žádné podmiňující investice a jiná opatření v dotčeném území. Předpokládaná lhůta výstavby: 12 měsíců.

Statistické údaje stavby:

Zastavěná plocha rekonstrukce:	511,7m ²
Obestavěný prostor stávající	3.582m ³
Obestavěný prostor navržený	3.582m ³
Náklady na výstavbu (2.800,- Kč/m ³)	10.392,5 tis. Kč

Stávající stav staveniště: V současné době je pozemek přiléhající k rekonstruovanému objektu volný. Realizace projektu vylučuje kácení vysoké zeleně. Staveniště se nachází uvnitř

Současný stav hlavního sálu

Stoleté narozeniny

19. března 2012 se dožila "100 let" naše občanka paní Marta Muesková. Podle pamětníků naposledy oslavil v Cítolibeč sté narozeniny František Polívka v roce 1963. Oslavenkyně se narodila v Hnojnicích. Vdávala se až 35 letech a s manželem vychovali dvě dcery. Jedna z nich, Jana Málková, si k sobě maminku ze zdravotních důvodů vzala v prosinci v roce 2003 a vzorně se o ni stará. Paní Muesková i v tak požehnaném věku stále čte, nejraději červenou knihovnu. Radost ji přináší i pravnuček Matoušek, který žije se svojí maminkou ve stejném domě. K významnému jubileu byli oslavenkyni popřát zástupci městyse Cítolib, starosta Petr Jindřich, předsedkyně kulturní komise Alenka Špeciánová a členka kulturní komise Eva Parkmanová. Redakce Cítolibskeho zpravodaje se k přání touto cestou připojuje a přeje paní Mueskové hodně zdraví a sil do dalších let.

Rekonstrukce hlavního sálu a přístavby Dělnického domu Cítoliby

Jak jsme Vás již v minulém čísle Cítolibskeho zpravodaje informovali, rozhodlo současné vedení městyse Cítoliby dokončit opravu Dělnického domu, která byla započata již před více než 20ti lety. Vzhledem k tomu, že šestiletá snaha získat na opravu dotaci, či grant z evropských fondů byla neúspěšná (podali jsme celkem čtyři žádosti a všechny byly zamítnuty a pokaždé z jiného důvodu), odsouhlasilo Zastupitelstvo městyse Cítoliby na svém 6. veřejném zasedání dne 25.10.2011 provedení investiční akce „Rekonstrukce hlavního sálu Dělnického domu v Cítolibeč“ z vlastních finančních prostředků městyse a s využitím úvěru.

Výzva k veřejné zakázce byla na úřední desce vyvěšena 2.12.2011, administrací veřejné zakázky byl pověřen ing. Jan Tomek, který pro Městys Cítoliby zajistil již v minulém období administraci veřejné zakázky na pořízení hasičského vozu CAS Tatra T815. Do soutěže se přihlásilo celkem 5 firem: Refilsta Louny, Lounská Stavební Louny, Stavum Louny, PKS Praha, Podhola Podbořany. Vítězem se stala firma

Po podpisu smlouvy bylo dne 26. ledna 2012 předáno staveniště pro realizaci rekonstrukce. Následně byly zahájeny stavební práce v souladu s harmonogramem stavby. V počáteční fázi byly prováděny bourací a hrubé stavební práce včetně rozvodů potrubí vody, ústředního topení a kabelových rozvodů elektro, slaboproudu a internetu zabudovaných pod omítky a do podlah. Následně byly provedeny omítky stěn a stropů, betonové podlahy, montáž vzduchotechniky, montáž sádrokartonových konstrukcí stropů včetně tepelné izolace, obklady a dlažby.

Součástí prací je i rekonstrukce „přístavby“ (část Dělnického domu, kde již v minulém období měla své zázemí knihovna a v období budoucím se do něj opět knihovna vrátí). Zde byla provedena montáž konstrukce krovu nové sedlové střechy a tím bylo vyřešeno neustále se opakující zatékání do stávající pultové střechy.

V těchto dnech prováděla odborná firma montáž stropních sálových panelů a osvětlovacích těles. Postup prací odpovídá předloženému a odsouhlasenému harmonogramu stavby s termínem dokončení zakázky k 31.10.2012.

První letec nad naším okresem

V době trvání Jubilejní výstavy v Praze roku 1891 byl atrakcí let balonem, který každou neděli podnikal Francouz GODARD sám nebo se svým partnerem SORCOUFEM – také Francouzem.

V neděli 15. září roku 1891 byl krásný den. Nebe bylo jasné, vzduch protkán slunečními paprsky. Kolem čtvrté hodiny odpoledne plul od Smolnice k Cítolibům balon. Vše nasvědčovalo tomu, že přistane v blízkosti Cítolib. Po vyhození zátěže se však opět vznesl do výše a plul dále na západ. Za ním stejným směrem rachotil kočár pana Antonína Labohého z Veltěz a nedlouho po něm i povozy cítolibské honorace. Následoval je houf cítolibské mládeže, v jehož čele byl akademický malíř Václav Sochor. Malíř spěchal tak rychle, že mu málokdo nestačil.

Pan Godard přistál na zeměšských polích, kde se říká „Na Lavičkách“. Do těch míst se seběhlo mnoho lidí z Cítolib, ze Zeměch, z Loun a z Líštan. Bylo to v blízkosti společného hrobu, kde v roce 1813 byli houfně pohřbíváni Francouzi a Rusové, ranění v bitvě u Chlumu, kteří v lazaretech na Nových Hradech podlehlí svým ranám. Shodou okolností v době a místě přistání pásł ovčák stádo ovcí. V Lounech ten den měli odpoledne cvičení ostrostřelci. Jejich velitel, Hugo Beh, poštministr, pustil se na koni od cvičení rovnou přes pole za balonem k Zeměchům. Přišel včas, aby pomohl ovčákovi a dalším dobrovolným pomocníkům, kterých se v krátké chvíli na místo přistání dostavil větší počet. Přistání nebylo jednoduché, neboť ten den bylo sice krásné počasí, ale foukal silný vítr. Udržet zmítající se balon vyžadovalo zvýšené úsilí. Obal a lanová balonu byly složeny do koše, odvezeny do Loun a odtud poslány vlakem do Prahy. Větroplavce Godarda převezl v kočáře pan Antonín Labohý do Loun. S tím však nesouhlasili seběhlí obyvatelé okolních vesnic, kteří si přáli pohostit vzácného hosta ve svém středu. Nebýt slavnosti ostrostřelců v Lounech, osedlaného koně a pohotového příjezdu jejich velitele, pana Beha, s největší pravděpodobností by okolní obce záviděly cítolibským občanům, že měli možnost pohostit tak vzácnou návštěvu.

Nejdříve byl pan Godard v průvodu pánů poštministra Beha a Labohého odvezen do hotelu Koruna, kde jeho majitel, pan Kudrna, ihned ochotně nabídnul panu Godardovi bezplatné pohostinství. Mezitím, co statečný Francouz upravoval svou toaletu, dostavili se do hotelu pánové JUDr. Hilbert – starosta města Loun, učitel Josef Kurz a děkan páter Antonín Stejskal. Na žádost pan Beha odebrala se celá společnost ve dvou kočárech do Lázní, kde koncertovala ostrostřelecká kapela. Po koncertu byl pan Godard, jemuž po boku usedl starosta pan JUDr. Hilbert, celým městem vezen v průvodu ostrostřelců a s hudbou do sálu hotelu Občanská záložna (kolem roku 1950 přestavěn na Fučíkovo divadlo, dnešní Vrchlického).

Předseda Občanské besedy JUDr. Václav Stopka narychlo svolal do hotelu Občanská záložna večírek na uctění francouzského hosta. Při vstupu c. k. okresního hejtmána Al. Landfrasse, zahrála hudba rakouskou hymnu a po ní hned francouzskou. Po většinu večera tlumočila paní Krafferová - manželka c. k. okresního komisaře. Vzácný host byl překvapen tak přátelským a milým uvítáním. Podle pamětníků nehostila besední dvorana tak četnou, veselou a nadšenou společnost. Během večera ozývalo se častokrát provolání Zdaru a Slávy a bouřlivého potlesku. Mezi účastníky nebyly společenské rozdíly. Byl to veselý, spontánní a jednomyslný projev veškerých občanů. Platil panu Godardovi a zemské výstavě, z níž přiletěl. Kolem osmé hodiny

večerní přivítal výbor Občanské besedy milého hosta. Nebylo téměř prázdné místo u četných stolů. Za zvuků hudby usedl pan Godard k tabuli, ozdobené kyticemi, a s ním všichni čelní hodnostáři města. Po několika koncertních číslech zdvihl se pan Godard a srozumitelnou řečí, které rozuměli všichni, kdo znali základy franštiny, děkoval za skvělé uvítání, jehož se mu dostalo. Přitom vzpomněl jaké se jemu i jeho příteli panu Surcoufovi všude v Čechách dostává uznání a provolal městu Louny i jeho obyvatelstvu české „Nazdar“! Když se utišilo nadšení, vyvolané tímto proslovem, zazpívali zpěváci okteta „Mnogaja lheta“, načež následovala řada přípitků, které pronesli: starosta města pan JUDr. Hilbert, jednatel Občanské besedy pan Dvořák (česky), pokladník Občanské besedy pan Josef Kurz (francouzsky), jednatel Sokola pan Baštýř, zástupce studentů pan Prant (česky i francouzsky) a jménem všech, kteří při sestupu pomáhali, pan Holý. Ke každému přípitku měl pan Godard krátkou a vtipnou odpověď, kterou do češtiny ochotně tlumočil akademický malíř Václav Sochor. Přítomným se velice líbil způsob, kterým se pan Godard odvděčil paní Krafferové za tlumočení. Vzal kytici, kterou dostal od pořadatelů, přeříznul obvázanou nit a nabízel na podnosu všem dámám po kvítku na památku. Hodně po půlnoci rozcházela se společnost a loučila se s roztomilým Francouzem. Všichni vzpomínali na mile prožitý večer.

Tuto událost popisují vzpomínky účastníků přistání ve Vlastivědném sborníku okresu lounského ročník VI, str. 9 a 10. Podrobněji jsou uvedeny v týdeníku Lučan č. 18 z 19. září 1891. Vzpomínky své matky uvádí i Ing. Rudolf Sýkora v Kulturním měsíčníku Loun z října 1970 na straně 10.

Pro pochopení významu Jubilejní výstavy v širším měřítku a reakci Čechů na přítomnost Francouzů, je nutno seznámit se s některými historickými a politickými souvislostmi:

U příležitosti korunovace Leopolda II. na českého krále v roce 1791 byla v pražském Klementinu uspořádána Průmyslová výstava, dokládající rozvoj průmyslové výroby v českých zemích. Na oslavu stého výročí Průmyslové výstavy byla v roce 1891 uspořádána Jubilejní výstava. Původně byla plánována jako výstava celonárodní, ale pro český odpor proti tzv. punktacím ji německé podnikatelské kruhy bojkotovaly, a tak se přeměnila v přehlídku české podnikavosti, rozvoje a vyspělosti českého průmyslu. Na této výstavě vystavoval svůj obraz Slavnost Božího Těla v Čechách akademický malíř Václav Sochor.

Punktace byly dohody, které vyplynuly z jednání roku 1890 mezi českými a německými podnikatelskými kruhy. Byly motivovány snahou rakouské vlády uklidnit vyhrocené spory mezi českými a německými podnikateli a izolovat radikalizující se mladočechství. Podle punktací měly být české země rozděleny na dva správní celky, německý a česko-německý. Proti těmto dohodám se zvedl v Čechách všeobecný odpor, který zmařil jejich uskutečnění. Důsledkem byl rozpad staročeského tábora, který vyvrcholil porážkou staročeské strany ve volbách do říšské rady na jaře roku 1891.

Staročechi (Národní strana): od roku 1860 do roku 1890 působila v Čechách politická strana zvaná Národní strana, která byla vůdčí stranou českých podnikatelů. Ve svém programu s historickou šlechtou usilovala o české historické státní právo. V důsledku sporů o politickou taktiku a o ideovou orientaci české politiky se od ní v roce 1874 oddělilo křídlo mladočechů.

Mladočechi (Národní strana svobodomyšlná): strana se utvářela od roku 1860 jako liberálně demokratické křídlo Národní strany. Patřili k ní radikální a demokratičtí příslušníci Národní strany. Nesouhlasili s tzv. pasivní rezistencí, tj. nepřímou formou odporu (neúčastí českých poslanců na říšském sněmu apod.). Požadovali konkrétní a radikální změny ve společnosti.

V těchto souvislostech je nutno vidět nadšení českého obyvatelstva a jeho přístup k příslušníku jiného národa, který se nad Čechy nepovyšoval, jako Němci v blízkém okolí, a svou účastí na Jubilejní výstavě podpořil českou podnikavost, rozvoj její techniky i národnostní otázku.

Jaroslav Bárta

100. výročí první letecké produkce v severních Čechách

Přesně v den konání letošní Cítolibské Svatojakubské pouti oslavíme 100. výročí první letecké produkce v severních Čechách. Aviatik Evžen Čihák se 28. července 1912 vznesl se svým jednoplošníkem na poli u Cítolib.

Toto se o vzletu píše v kronice Cítolib: Toho roku byly žně velmi rychle ukončeny, takže koncem měsíce července většina mandelů již odvezena. V té době dostalo se nám vzácného podívání. Lounský Sokol vyzval pardubického aviatika Čiháka, aby podnikl zde let s jeho aeroplánem. Čihák přání tomu vyhověl a ustanovil let na poslední neděli červencovou – zrovna o naší pouti. Let konal se na Dolíku k Lounům na levé straně. Byl to první pokus s letadlem v severozápadních Čechách, a proto dostavilo se obyvatelstvo z dalekého okolí. Let stanoven na 3ti hod. odpoledne. Počasí bylo nádherné. Letadlo bylo menšího typu, jednoplošník, uvedeno v pohyb, odlepilo se od země. Krásně se vzneslo za ohromného jásotu a opsalo několik kruhů nad celým dolíkem a přistálo na tamtéž místě, odkud vzletlo. Aviatik Čihák zůstal ale již v Cítolibech hostem starosty. Za tento let zaplatil lounský Sokol avit. Čihákovi 1.500. K, sám ale při tom velmi dobře pochodil.

Evžen Čihák (1885 – 1958)

Jeden z prvních českých aviatiků Evžen (Eugen) Čihák se narodil 31. 5. Roku 1885 ve Vinkovicích v Chorvatsku, kde jeho otec Ing. František Čihák pracoval ve službách rakousko-uherské dráhy. Matka Marie Čiháková, rozená Kašparová byla sestrou Františka Kašpara, otce Ing. Jana Kašpara, prvního českého aviatika. Po nenadálé výhře 300 tisíc zlatých v turecké státní loterii v roce 1889 se celá rodina přestěhovala do Pardubic, kde Evžen vyrůstal se svými dalšími pěti sourozenci, o rok starším Hugem, mladší sestrou Valerií, bratry Františkem, Leem a Janem a bratrancem Ing. Janem Kašparem a jeho sestrou Marií. E. Čihák zemřel v noci na 8. Května 1958 v Praze.

Evžen Čihák uskutečnil svůj první veřejný vzlet 16. Července 1911 v Poděbradech, sám však tento let považoval za krátký a málo zdařilý, musel jej ukončit pro poruchu motoru. Prameny uvádějí celkem 33 Čihákových veřejných vzletů a přeletů v rozmezí let 1911 – 1914. 3. Května 1914 provedl Čihák let do Čáslavi a zpět do Pardubic s Ing. J. Kašparem. 7. 5. 1912 získal po Janu Čermákovi a Boženě Láglerové jako 3. český letec mezinárodní pilotní diplom FAI s číslem 51.

Oprava Ducha Svatého na Nejsvětější Trojici

Radní vybrali v rámci výzvy poptávkového řízení na opravu Ducha Svatého na Nejsvětější Trojici ze tří cenových nabídek nabídku Radomila Šolce v částce 139 tis. Kč s termínem zhotovení kopie Ducha Svatého do 15.11.2012 a záruční dobou 36 měsíců. Na žádost restaurátora byl posunut termín dokončení do 30.11.2012 z důvodu poranění uměleckého kováře Petra Podzemského, který na replice spolupracoval.

Vesnice roku 2013

Radní se seznámili s vypsáními podmínkami soutěže Vesnice roku 2013 z Programu pro obnovu vesnice MMR ČR. Pro účast byla zpracována přihláška kanceláří úřadu. Novinkou je dobrovolná součást „Zlatá cihla“, kterou se oceňují stavby. Radní odsouhlasili podání přihlášky do soutěže Vesnice roku 2013, Zlatá cihla a úhradou poplatku za přihlášku v celkové výši 2 tis. Kč. Starosta seznámil radní s umístěním Cítoliby v soutěži Vesnice roku 2013, kdy jsme získali „Bílou stuhu“ za činnost mládeže, Diplom za vzorné vedení obecní kroniky a Zlatou cihlu za kulturní dům. Slavnostní vyhodnocení a předání cen proběhlo 19. srpna 2013 v Srbské Kamenici. K oceněním se váže i finanční odměna 125 tis. za bílou stuhu a 25 tis. za diplom kronika, která bude čerpána jako dotační titul kraje v roce 2014, účel bude dán dotačními podmínkami. Věcným oceněním kromě diplomů a stuhy jsou tři konvice z porcelánu na zalévání květin.

V návaznosti na umístění v soutěži má městyse možnost požádat o přidělení dotace v maximální výši 600 tis. Kč od Ministerstva pro místní rozvoj z programu obnovy vesnice s podmínkou dodržení účelu dle vypsání podmínek a 10% spoluúčasti městyse. Radní odsouhlasili podání žádosti na úpravu veřejného prostranství na Tyršově náměstí (opravy zpevněných ploch, doplnění dětského hřiště o další prvky, úpravu elektroinstalace, úpravy a dosadbu zeleně, terénní úpravy). Na tyto úpravy jsme již v minulých obdobích o dotace neúspěšně žádali, měli jsme je projekčně připraveny, upravovaný majetek je ve vlastnictví městyse a odpovídají i finanční rozvahou a účelem dle podmínek dotace.

Radní dále odsouhlasili čerpání finančních prostředků z dotačního titulu Krajského úřadu Ústeckého kraje za Bílou stuhu Vesnice roku 2013 v celkové výši 120 tis. Kč + 10% spoluúčast městyse takto: finanční prostředky budou čerpány ve třech částech účelově na cokoliv podporující činnost mládeže – po 44 tis. Kč mladí hasiči, žáci a dorost Sportovního klubu Cítoliby, Základní škola a Mateřská škola Cítoliby. Za finanční prostředky získané za Obecní kroniku v celkové výši 25 tis. Kč + 10% spoluúčast městyse bude pořízen nový kvalitní fotoaparát a software na úpravu fotografií.

Soutěž Vesnice roku 2013 byla uzavřena Slavnostním setkáním vítězů soutěže a Vyhlášením vítězů soutěže pořádaným v úterý 11. března 2014 v Hlavním sále Senátu PČR. Městyse Cítoliby, který získal Bílou stuhu, Diplom za kroniku a Ocenění "Zlatá cihla", reprezentoval starosta Petr Jindřich.

Kulturní centrum Dělnický dům Cítoliby

Historická budova Dělnického domu se nachází v centru městyse, v Zeměšské ulici, č. p. 219, kde má sídlo úřad městyse, Česká pošta, místní knihovna a restaurace.

Základní kámen byl položen v roce 1920 a již v roce 1921 byl Dělnický dům poprvé otevřen veřejnosti. Stavba domu vznikla z iniciativy dělnického hnutí z dobrovolných příspěvků za účelem přirozeného projevu potřeby sdružovat se a kultivovat komunitu. Založen byl ochotnický divadelní spolek, který svou činnost ukončil v šedesátých letech 20. století. Dělnický dům je zařazen mezi chráněné kulturní památky Cítolib.

Účelem novodobé rekonstrukce objektu, kterou na svém 6. veřejném zasedání dne 25. 11. 2011 odsouhlasilo zastupitelstvo městyse, bylo zprovoznění dosud nevyužitých prostor občanské vybavenosti.

Hlavním smyslem projektu je „udržet v Cítolibech aktivní život občanů“, kterým není lhostejné, kde žijí, dokáží se společně bavit a tvůrčím způsobem přemýšlet, nebýt izolováni jen za plotem a zdmi svých domků.

V roce 2012 proběhla zásadní rekonstrukce za cenu 9,795 tis. Kč (stavební práce, projektové zpracování, stavební dozor a administrace výběrového řízení) a pořízení vybavení za cenu 960 tis. Kč (židle, stoly, projekce, bar vč. vybavení, zrcadla, schody, věšáky, elektronický zabezpečovací systém, hygienické vybavení). V roce 2013 byl sál dovybaven za cenu 159 tis. Kč (židle, koberce, záclony, vybavení kuchyňky, ubrusy, věšáky, závěsný systém, pódiové závěsy). Společnost Heineken, která má v pronájmu restauraci nechala na své náklady za 207 tis. Kč zhotovit vybavení sloužící k vyšší úrovni poskytovaných služeb (venkovní pergola, bar v předsálí).

Dělnickému domu byla rekonstrukcí navracena společenská funkce, k níž byl určen. Ke znovuotevření došlo 24. 11. 2012. Od otevření se v roce 2012 pořádalo 66 akcí jak společenského, tak i sportovního rázu.

V roce 2012 a první polovině roku 2013 byl chod Dělnického domu koordinován prostřednictvím manažera, jeho pracovní náplní bylo sjednání akcí, vč. administrativy s tím spojené; fyzická přítomnost v kanceláři úřadu pro zájemce a veřejnost; vyhledávání dotačních titulů využitelných pro provoz Dělnického domu; koordinace spolupráce se zaměstnanci zajišťujícími chod kulturního zařízení (správce, uklízečka, šatnářky), ochrannou při kulturních akcích a provozovatelem občerstvení; příprava sálu před každou sjednanou akcí; osobní účast na sjednaných akcích. Od července 2013 byla v důsledku tlaku části zastupitelů funkce manažera zrušena a její pracovní náplň byla rozdělena mezi správce, uklízečku, ekonomku, administrativní pracovníci a místostarostku, která za kulturní centrum jedná navenek a koordinuje činnosti spjaté s fungováním sálu. Kulturní náplň programu sálu zajišťuje kulturní komise. Kancelář úřadu v současnosti zajišťuje chod kulturního zařízení v rámci své pracovní doby a nad rámec své pracovní náplně.

Ceník pronájmu schválila Rada městyse, zahrnuje pronájem a spotřebu energií (vody, plynu a elektriny) a je stanoven ve dvou rovinách:

Ceny pro místní (tj. SK Cítoliby, SDH Cítoliby, Automotoveteráni Cítoliby, Rybáři Cítoliby, Myslivci Cítoliby pro komerční akce a občané s trvalým pobytem v Cítolibech pro soukromé akce - např. rodinných oslav):

PŘEDSÁLÍ	1.000,- Kč (akce max. 12 hodin),	100,- Kč / 1 hodina
HLAVNÍ SÁL	5.000,- Kč (akce max. 12 hodin),	500,- Kč / 1 hodina
GALERIE S BAREM	2.000,- Kč (akce max. 12 hodin),	200,- Kč / 1 hodina
PŘEDSÁLÍ + HLAVNÍ SÁL	5.000,- Kč (akce max. 12 hodin),	500,- Kč / 1 hodina
VŠE	6.000,- Kč (akce max. 12 hodin),	600,- Kč / 1 hodina

Ceny pro ostatní jednotlivce, firmy a subjekty s komerčními účely:

PŘEDSÁLÍ	3.000,- Kč (akce max. 12 hodin),	300,- Kč / 1 hodina
HLAVNÍ SÁL	10.000,- Kč (akce max. 12 hodin),	1.000,- Kč / 1 hodina
GALERIE S BAREM	5.000,- Kč (akce max. 12 hodin),	500,- Kč / 1 hodina
PŘEDSÁLÍ + HLAVNÍ SÁL	11.000,- Kč (akce max. 12 hodin),	1.100,- Kč / 1 hodina
VŠE	15.000,- Kč (akce max. 12 hodin),	1.500,- Kč / 1 hodina

Ostatní služby spojené s pronájmem je možnost dojednat v kanceláři úřadu (zapůjčení kuchyňky, vč. vybavení; hasičský a technický dozor, ostraha, úklid aj.)

V sobotu 24.11.2012 ve 14.00 hodin proběhlo slavnostní otevření Dělnického domu Cítoliby.

V sezóně 2012/2013 se na sále konalo celkem devět plesů (zábav), utkání ve stolním tenisu, mikulášská pro děti, volba prezidenta, školení a výroční schůze hasičů, zasedání zastupitelstva, 2x týdně cvičení zumb, vítání občánků, prodejní výstava textilu, besídka Základní školy a Mateřské školy Cítoliby, tři přednášky Nadačního fondu, dětský den, rodinný den, dětské divadelní představení a dvě svatby.

Sezónu 2013/2014 zahájily taneční kurzy pro mládež, sjednány jsou termíny na dva vánoční večírky firem, pokračovací taneční, taneční pro pokročilé, tři maturitní plesy, obchodní setkání firmy Marius Pedersen, 2x týdně cvičení zumb, oslava narozenin, divadelní představení, silvestr, mikulášská pro děti, okresní přebor ve stolním tenisu, výroční schůze hasičů, dětský karneval, maskarní ples, ples knihovny, 4x týdně tréninky taneční školy Fénix Louny, 2 taneční večery taneční školy Fénix, prodejní akce konfekce, vítání občánků, svatba, školení hasičů, taneční pro dospělé, besídka Základní školy a Mateřské školy Cítoliby aj.

V současné chvíli máme na sezónu 2014-2015 rezervaci na osm celovečerních akcí, lekce tanečních pro mládež i pro dospělé, tréninky taneční školy.

pořádá v sobotu 22.2.2014
od 20 hod
v sále Dělnického domu Cítoliby

MAŠKARNÍ PLES

k tanci i poslechu hraje Vivasong Víti Vávry
večer zpříjemní taneční vystoupení

Vstupné 150,- Kč *tombola*

masky na místě obdrží slevu 100,- Kč ve formě konzumačního lístku
předprodej v kanceláři úřadu Městysu Cítoliby

2/2014

KNIHOVNA:

6.6.2014 proběhlo historicky první **pasování prvňáčků na čtenáře**, které proběhlo pod záštitou Městské knihovny v Lounech, kterého se zúčastnilo celkem 13 dětí z cítolibské Základní školy. Pasovány byly nejen děti na čtenáře, ale i jejich třídní učitelka Marcela Honcová na „rytířku Řádu krásného slova“.

Mikroregion Lounské podlesí:

V sobotu 21.6.2014 se v Domoušicích konal již **třetí ročník Her mikroregionu**, kde se tým Cítolibe složený z členů Sportovního klubu (Klára Lafková, Kristýna Langrová, Svatopluk Bláha, Patrik Zomer, Petr Dani, Petr Zandal, Petr Brindler) umístil na 5. místě.

3/2014

Pár slov od starosty a místostarostky:

Vážený spoluobčané,

blížící se konec mého druhého volebního období ve funkci starosty vybízí k malé rekapitulaci a zamyšlení. Nebudu zde uvádět výčet úspěšných akcí, které se zdařilo uskutečnit v uplynulých čtyřech letech, ostatně v těchto dnech nacházíte v poštovních schránkách moje předvolební materiály, které obsahují tyto důležité informace a také plány do budoucna.

Za zmínku ovšem stojí jistý fenomén, který nelze spatřit v širokém okolí. Je jím počet kandidátních listin registrovaných pro komunální volby v Cítolibe. V řeci čísel to znamená, že o přízeň 830 voličů se uchází 105 kandidátů. Oněch 105 kandidátů je jinak řečeno 7 kandidátek, tedy úplný hon na voliče. Volební výsledek si samozřejmě netroufám předpovídat, nicméně cosi již naznačily volby minulé. On se totiž cítolibský volič vyzná! To, jak rozšiřoval jinotaje ukryté na některých kandidátkách, bylo bezesporu úžasné a nepochybuji, že podobný postup zopakuje také v letošních komunálních volbách. Přeji tedy cítolibskému voliči ten „správný čich“ ve volbách 10. a 11. října 2014.

Na závěr mi prosím dovolu poděkovat všem, se kterými jsem měl možnost čtyři roky spolupracovat. Děkuji pracovníkům kanceláře úřadu městyse a rovněž všem dalším zaměstnancům městyse Cítolibe. Velký dík patří těm zastupitelům a občanům, kteří mne po celé čtyři roky podporovali i v situacích, kdy se dařilo poněkud méně. Poděkovat chci touto cestou také paní místostarostce Jiřině Novákové – slušnost, pracovitost, kolegiálnost, co víc jsem si jako starosta mohl přát!

Petr Jindřich

Vážený spoluobčané,

ráda bych Vám poděkovala za čtyři roky, ve kterých jste mi dali důvěru vykonávat funkci místostarostky. Myslím, že pár věcí se podařilo dobře, některé méně dobře, tak jak je to i v soukromém životě běžné. Čekají nás volby do zastupitelstva. Nově zvolené zastupitelstvo bude mít na co navázat a přeji jeho budoucím členům a všem spoluobčanům, aby se městyse dále rozvíjel ku prospěchu příštím generacím. Za spolupráci chci též poděkovat starostovi Petru Jindřichovi a všem zaměstnancům městyse.

Jiřina Nováková

Proměny:

Restaurování pilíře a sochy sv. Jana Nepomuckého:

Datum zahájení / ukončení: 3/2011 – 9/2011
Iniciátor a investor projektu: Městys Cítoliby
Projektant: Lubomír Váša – restaurátor, Praha
Realizátor: Lubomír Váša – restaurátor, Praha
Cena: celkem 75 tis. Kč, dotace z programu obnovy a rozvoje venkova od Ministerstva pro místní rozvoj v částce 60tisíc Kč, spoluúčast Městysu Cítoliby 15 tisíc Kč.

Rekonstrukce sálu Dělnického domu Cítoliby:

Datum zahájení / ukončení: 1/2012 – 11/2012
Iniciátor a investor projektu: Městys Cítoliby
Projektant: Ing. Arch. Pavel Čermák
Realizátor: Lounská stavební spol. s.r.o.
Cena: 9.795 tis. Kč stavební práce a 870 tis. Kč vybavení, hrazeno z vlastních prostředků Městysu za využití úvěru 5 mil. Kč.

Zateplení budovy mateřské školy Cítoliby:

Datum zahájení / ukončení: 7/2013 – 8/2013
Iniciátor a investor projektu: Městys Cítoliby
Projektant: Ing. Pavel Novák
Realizátor: HARTEX CZ s.r.o.
Cena: celkem 549 tis. Kč dotace Státního fondu životního prostředí ČR 27 tis. Kč, dotace z Fondu soudržnosti EU 467 tis. Kč a spoluúčast Městysu Cítoliby 55 tisíc korun.

Kulturní centrum Dělnický dům:

Plán akcí v roce 2014, který vždy aktualizovaný najdete i na webových stránkách městysu Cítoliby:

- 09.10.2014 kurz Osobní a rodinné finance
- 10.-11.10.14 volby do obecního zastupitelstva
- 18.10.2014 soukromá akce – narozeniny
- 25.10.2014 sraz rodáků a přátel městysu Cítoliby
- 07.11.2014 Posezení s Halinou Pawlowskou
- 22.11.2014 Hasičský ples
- 05.12.2014 Mikulášská pro děti
- 06.12.2014 Adventní koncert
- 12.12.2014 Vánoční večírek FUJIKOKI
- 13.12.2014 Vánoční večírek AISAN
- 31.12.2014 Silvestr

Dále Vás zveme na:

- 23.10.2014 Výstava BARVY PODZIMU ZŠ a MŠ
- 30.11.2014 Rozsvěcení vánočního stromu
- 24.12.2014 Vánoční mše v Kostele sv. Jakuba Většího

Aktuálně z rady a zastupitelstva:

V říjnu 2014 proběhly Volby do obecních zastupitelstev na období 2014 – 2018, ze kterého vzešlo nové zastupitelstvo:

292 hlasů	Petr Jindřich	za Občanskou demokratickou stranu	
253 hlasů	Jiřina Nováková	za Sdružení ČÍTOLIBY DALŠÍM GENERACÍM	
203 hlasů	Jaromír Makarius	za Občanskou demokratickou stranu	
197 hlasů	Miroslav Šponiar	za Občanskou demokratickou stranu	
167 hlasů	František Rybka	za Občanskou demokratickou stranu	
163 hlasů	Lenka Hronková	za Sdružení ČÍTOLIBY DALŠÍM GENERACÍM	
161 hlasů	Ing. Zdeněk Borl	za Sdružení ČÍTOLIBY DALŠÍM GENERACÍM	
152 hlasů	Blanka Hejlíková	za Fair play - Hnutí na podporu dobrovolných hasičů a dalších dobrovolníků	
151 hlasů	JUDr. Kateřina Veselá	za Sdružení ČÍTOLIBY DALŠÍM GENERACÍM	
139 hlasů	Kateřina Varmužová	za Fair play - Hnutí na podporu dobrovolných hasičů a dalších dobrovolníků	
128 hlasů	Alena Němcová	za Českou stranu sociálně demokratickou	složila mandát 30.10.2014
100 hlasů	Miroslav Bartl	za Sdružení Za krásný městys Čitoliby – městys pro lidi	
66 hlasů	Lubomír Gebelt	za ANO 2011	
83 hlasů	Miroslava Ságlová	za Unii pro sport a zdraví	složila mandát 22.10.2014
73 hlasů	Helena Typoltová	za Českou stranu sociálně demokratickou	
69 hlasů	Svatopluk Bláha	první náhradník za Unii pro sport a zdraví	
62 hlasů	Jaroslav SágI	první náhradník za Českou stranu sociálně demokratickou	složil mandát 3.11.2014

Na svém 1. veřejném ustavujícím zasedání, které se konalo dne 4. listopadu 2014 v předsálí Dělnického domu v Čitolibech zastupitelé městyse Čitoliby zvolili:

starostu městyse:	Petra Jindřicha
místostarostku městyse:	Jiřinu Novákovou
členy rady:	Lenku Hronkovou, Jaromíra Makariuse, Kateřinu Varmužovou
kontrolní výbor:	předseda Miroslav Bartl a členové Alena Petržílková a František Rybka
finanční výbor:	předseda Ing. Zdeněk Borl, členové Věra Pokorná a Miroslav Šponiar

Rada městyse na svém 1. zasedání dne 12. listopadu 2014 zvolila:

komisi investiční, pro rozvoj obce a životní prostředí:	předseda Ing. Zdeněk Borl a členové Petr Jindřich, Jaromír Makarius, Jan Píkl, Milan Postl, Miloš Rosenbaum, Alenka Špeciánová
komisi pro kulturu, školství a sport:	předseda Blanka Hejlíková a členové Marcela Červeňáková, Lenka Hronková, Miroslava Jirásková, Jaromír Makarius, Radka Malínková, Libuše Melcrová, Eva Parkmanová, Marcela Rybáková, Kateřina Varmužová
komisi sociální:	předseda JUDr. Kateřina Veselá a členové: Hana Bischoftová, Jitka Gregorová, Lenka Hronková, Jiřina Nováková, Eva Parkmanová, Jitka Wasserbauerová
správce rozpočtu:	Alenka Špeciánová
stavebního technika:	Miloš Rosenbaum
členy školské rady za zřizovatele:	Jiřina Nováková a František Rybka

2. veřejné zasedání zastupitelstva městyse Čitoliby se koná 11.12.2014 od 18.00 hodin v předsálí Dělnického domu Čitoliby srdečně zveme všechny občany.

Zápisy a usnesení z jednání rady a zastupitelstva jsou zveřejněny na webových stránkách městyse – úřední deska.

Městys Čitoliby
Zeměská 219, 439 02 Čitoliby, IČ: 00 55 62 62
Bankovní spojení: Komerční banka a.s., č.ú. 157201-488 / 0300
Kancelář: 044 415 690, 214, fax 415 653 457, e-mail: upr@obec-ctoliby.cz

INFORMACE O KONÁNÍ 2. VEŘEJNÉHO ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTYSE ČÍTOLIBY

V souladu s ustanovením § 93 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, v platném znění, informuje Úřad městyse Čitoliby o konání ustavujícího zasedání nově zvoleného Zastupitelstva městyse Čitoliby:

Místo konání: předsálí Dělnického domu, Zeměská ul. 219, Čitoliby
Doba konání: 11. 12. 2014 od 18.00 hod
Navržený program:
1) Zprávy o činnosti orgánů městyse
2) Rozpočtové opatření č. 3/2014
3) Rozpočet 2015
4) Zápisy o kontrolách kontrolního a finančního výboru ze dne 27.8.2014 a 6.10.2014
5) Diskuze
6) Závěr

Před schválením programu zastupitelstva složí nový člen Josef Neudert SUB ZASTUPITELÉ a prokáže se osvědčením o zvolení členem zastupitelstva.

Petr Jindřich
Petr Jindřich, starosta městyse

Vzkaz majitelům psů

V Cítolibeč je v současné době 220 psů. Tedy těch, za které jejich majitelé řádně zaplatili. Poplatkem to však nekončí. Ano, pes není jen radost, ale také starost a povinnost. Musí se vycvičit, nažrat, napít ... a samozřejmě vyvenčit. Jak a kde? Někteří si s touto otázkou vůbec nedělají starosti. Tak se stává, že si ten „hodný pejsek, který nikdy nikomu neublížil“ na vycházce vykračuje sám, páníček je někde opodál. Míjí maminky s dětmi, sousedy, nebo své čtyřnohé kamarády, kteří také zrovna venčí svého páníčka. Svoji potřebu si vykoná, kde zrovna chce. Co na tom, že je to mezi

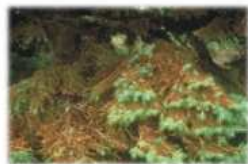
domy, vždyť on to někdo uklidí, nebo odnese na botě jinam. Ti co chtějí do přírody, vyrazí do Bažantnice.

„Pejskaři“ - volný pohyb psů na veřejných prostranstvích je citován v zákoně, některé obce a města ho mají upraven vyhláškou, kde se mimo jiné píše „... na veřejných prostranstvích je možný pohyb psů pouze na vodítku, nebo s náhubkem. Splnění této povinnosti zajišťuje fyzická osoba, která má psa na veřejném prostranství pod kontrolou a dohledem....“. Nespoléhejte na to, že váš pejsek je vychovaný, že on by přeci nikomu nic neudělal. Bažantnice je sice mimo obec, ale i tyto prostory upravuje zákon, konkrétně Zákon o myslivosti, který říká, „... že volný pohyb psa je zakázán ve vzdálenosti větší než 200 m od posledního obydleného domu....“. V Cítolibeč takovou vyhlášku nemáme. Vždyť různých zákonů, vyhlášek a nařízení je tolik, že se v nich obyčejný člověk ani nevyzná. Stačí jen být zodpovědný a dodržovat pravidla. Zkusíte to i vy?

Napadené smrky:

S počátkem letošního vegetačního období se i v Cítolibeč, tak jako v jiných místech Ústeckého kraje, projevuje usychání a opad jehličí smrků pichlavého. Tento stav se dává za vinu mšici smrkové, která s pravděpodobně v důsledku dvou mírných zimních období přemnožila. Tato asi dvoumilimetrová mšice napadá jehličí smrků, které v důsledku toho rezne a následně opadá. Na smrcích se také může projevit napadení kloubnatkou smrkovou, což je houbové onemocnění. Příčinu usychání a opadu jehličí určí odborník.

Smrky pichlavé, které se dosud zdají být zdravé, zejména pokud se jedná o mladé jedince, doporučujeme ošetřit insekticidním přípravkem proti mšicím. Stromy napadené kloubnatkou se zase ošetřují fungicidním přípravkem proti

houbovým chorobám. Prognózy pro smrky nejsou příliš dobré, nicméně podle odborníků by nemusely být škody na smrcích likvidační, pokud dojde k ochlazení a výraznějším srážkám. Konečný stav bude znám po skončení vegetačního období, tedy na podzim. Usychající dřeviny s výraznou ztrátou asimilační plochy jehlic (více jak 3/4) bude nutné pravděpodobně pokácet, protože by v budoucnu mohly způsobovat ohrožení provozní bezpečnosti, a nahradit je novými dřevinami, které nejsou k tomuto škůdci náchylné. K náhradě dřevin lze ze smrků doporučit domácí smrk ztepilý nebo také smrk omoriku, z dalších dřevin pak například borovici lesní, borovici černou nebo douglasku tisolistou.

Kancelář úřadu upozorňuje, že pokud by se kácení odumírajících smrků pichlavých mělo týkat stromů s obvodem kmene ve výšce 130 cm nad zemí více jak 80 cm nebo souvislé plochy smrků pichlavého o výměře více jak 40 m², je nutné požádat v kanceláři úřadu o vydání rozhodnutí. S ohledem na jiné zájmy ochrany přírody, zejména ochranu volně žijících ptáků, je vhodné kácení napláňovat až mimo hlavní hnízdní období.

Černáň z ústeckovínku.cz

Vítání občánků:

V sobotu 11.4.2015 se v Dělnickém domě Cítoliby konalo pravidelné Vítání občánků. Místostarostka Jiřina Nováková a členka rady Lenka Hronková přivítaly do života jedenáct miminek a batolat narozených v době od dubna 2014 do března 2015. Osobně se vítání se svými rodiči zúčastnili: Alice Cyhlářová, Sofie Stojková, Jakub Starý a Denis Liška. Matyáše Petra Svobodu a Kristýnu Málkovou jsme po předchozí omluvě a domluvě s rodiči přivítali v následujícím týdnu v kanceláři úřadu. Kulturní program si připravily předškolní děti ze Základní školy a Mateřské školy Cítoliby, za což jim tímto děkujeme.

První písemná zmínka o Cítolibech:

Ze vzdáleného, do temnot bez písemných zpráv zahaleného času, se Cítoliby vynořily 22. dubna 1325. Onoho dne vydala kancelář devětatřicetiletého českého krále a lucemburského hraběte Jana listinu, v níž panovník lounským měšťanům zaručil držbu jejich nemovitostí v Cítolibech. Listina, která se zachovala jen v opisu, je nezvykle krátká a má trochu zvláštní obsah. Především konstatuje, že Cítoliby jsou vesnicí, patřící králi. V další pasáži panovník slibuje, že ji nikomu neprodá ani nedaruje. Připouští nicméně možnost, že by ji mohlo koupit samotné město Louny nebo po částech jeho měšťané. Zároveň zpětně Lounským schvaluje veškeré nákupy zde učiněné.

Dosavadní text však relativizuje hned následující věta: Je možné, že král Cítoliby přece jen zastaví nebo daruje; pak nebudou mít lounští vlastníci tamních usedlostí jinou povinnost, než placení královské daně.

Pochybují, že se král o podrobnosti listiny zajímal, pokud o ní vůbec věděl. Měl zcela jiné starosti. Několik týdnů před tím se vrátil do Čech z války, kterou vedl s jižním sousedem své lucemburské domoviny, říšským městem Mety. Jejím příčinou byla, jak jinak, králova zadluženost vůči tamním patricijům. V Čechách Jan Lucemburský dlouho nepobyl. Vybral daně, za tučný poplatek udělil městům, klášterům a šlechticům devětačtyřicet privilegií a 9. května vyrazil za dalším dobrodružstvím do víru říšské politiky. Už o čtrnáct dní později uzavřeli v Innsbrucku s Jindřichem Korutanským smlouvu o sňatku svých dětí. Takový je tedy historický rámec první písemné zmínky o Cítolibech. Král potřeboval peníze a Lounští záruku za své majetky v sousední vsi. Jisté je, že vydání privilegia město stálo nemalé finanční prostředky.

Cítoliby samozřejmě nevznikly v roce 1325. Datum první písemné zmínky je vždy věcí náhody – obvykle bývá spojena s nějakým právním aktem. Navíc se o něm musel učinit zápis, který se dochoval do našich dnů. Má se za to, že Cítoliby vznikly jako komorní ves někdy koncem 13. století, možná i nedlouho poté, co v 60. letech Přemysl Otakar II. založil Louny. Jsou-li počátky Cítolib výsledkem iniciativy královské komory, nelze se divit, že část jejich prvních obyvatel tvořili Němci. Nemovitosti zde vlastnili bohatí lounští měšťané z třetí generace německých zakladatelů města a také jména některých cítolibských osedlých v polovině 14. století naznačují, že šlo o Němce (Durynek, Fridrich, Heinrich, Hermann). Ke vzniku Cítolib mohlo dojít tak, že zemští úředníci povolili skupině lounských měšťanů založit na sousední královské půdě menší sídliště s vlastní samosprávou.

Půdorysné uspořádání a rozloha Cítolib skutečně podporují hypotézu, že se jednalo o lokační vesnici, vybudovanou podle jednotného plánu na základě smluvních dohod, jak to bylo v Čechách ve 13. a počátkem 14. století obvyklé. Původně ji tvořila jen rozsáhlá čtvercová náves o rozměrech 180 x 175 m, skládající se z přibližně z pětadvaceti usedlostí. Hlavní komunikační tepnou byla přirozeně cesta do Loun, která v době založení vesnice asi na návsi končila. Odpovídalo by to rozšířenému typu tzv. návesní vsi, do níž ústila jediná komunikace. Na jižním okraji Cítolib se zřejmě sbíhaly cesty z dalších směrů od Zeměch, Líšťan a Chlumčan. Cesta na Líšťany a Ročov vesnici obcházela po

západní straně, na jihu e pak oddělila cesta do Brloha. Je také pravděpodobné, že ve středověku byly Cítoliby nějakým způsobem ohrazeny a opatřeny brankami. Takové lehké, většinou dřevěné opevnění mělo hlavně symbolický význam a vymezovalo areál vsi. Chránilo rovněž před zaběhnutím domácího zvířectva a dobytka.

Při zakládání sídlišť byla důležitou podmínkou přítomnost vody. V tomto ohledu byl prostor, vybraný pro založení Cítolib, ideální. Přímo uprostřed budoucí návsi vytékal pramen, později zvaný Barborka. Protékal zde také potůček, který se u Chlumčan vlevá do Smolnického potoka. Vodu v budoucnu využije vrchnostenský pivovar a bude napájet i rybník v bažantnici. Také vodárnu bude možné postavit přímo n návsi. V Cítolibech však tryská pramenů více. Znalci říkají, že vesnice je položena na vodě.

Kromě toho, že se na katastru obce nacházela obecní a vrchnostenská půda, byl ke každé usedlosti vyměřen určitý pozemek, plužina. Možností bylo několik, ale v zásadě vycházely ze dvou základních typů. Plužina mohla být buď traťová, kdy měli zemědělci pozemky na různých místech, nebo záhumenicová. Tehdy na vlastní záhumenky paprscitě

navazovaly jednotlivé lány. V případě Cítolib nelze jednoznačně rozhodnout pro žádný z modelů, protože po třicetileté válce byla parcelace plužiny značně změněna a velká část půdy svedena k panskému dvoru. Pravděpodobnější ale je, že v době založení měly Cítoliby traťovou plužinu. Cítoliby patří svou mimořádně rozlehlou návsi k nejvýznamnějším příkladům středověké vesnické lokace v Čechách. Základní urbanistické východisko, které vesnici vtiskli její dávní zakladatelé, přetrvalo dodnes. Prostorový horizont návsi, který vnímají obyvatelé obce nyní, byl stanoven před více než sedmi sty lety.

Jakkoliv musíme při založení Cítolib počítat s podílem německých kolonistů, jméno mají Cítoliby české. V citovaném privilegiu Jana Lucemburského z roku 1325 se objevuje ve tvaru CZETHLEUB, stejný způsob psaní se užívá v lounské městské knize z poloviny 14. století. Zhruba od 70. let 14. století se začíná používat tvarů CZIETOLIB, CZETLIB a podobně. Původně se název vyslovoval jako „Cietolub“, což bylo osobní jméno. To se skládá ze dvou částí: ve staročeštině četa znamenala malý penízek, lúbiti pak milovati či mít rád. Osobní jméno „Cítolib“ tedy znamenalo přezdívkou pro někoho, kdo měl rád peníze nebo blyštivé drobnosti. V názvu naší obce je zřejmě zakódována přezdívkou některého z jejích dávných lokátorů, člověka, který řídil parcelaci zástavby a vyměřování pozemků. Lokátoři se obvykle po založení vesnice stávali rychtáři a patřili v ní k nejbohatším lidem. Zajímavé je, že se názvu obce po dlouhá staletí užívalo v mužském rodu a v jednotném čísle. Plurál se začal používat na začátku 17. století, v knižní podobě ho nalezneme až v Popisu Českého království, který roku 1848 vydal František Palacký. Německý ekvivalent názvu se od 17. století ustálil na podobě ZITTOLIEB.

Podle obecní kroniky došlo k poslednímu přejmenování obce z Cítolib na Cítoliby na základě výnosu ministerstva vnitra z 23. června 1923.

Citováno z publikace Bohumíra Roedla, Cítoliby, kterou pro Obec Cítoliby vydalo nakladatelství Digon Louny s.r.o. v roce 2003. ISBN 80-903348-0-6

Opis listiny z roku 1325 s nejstarší písemnou zmínkou o obci

Cítolibské kalendárium:

V minulém čísle jsme vám nabídli „důležité události v letech končících pětkou“.

K jedné z těchto událostí se v následujících řádcích vracíme a to proto, že se 10.12.2015 dožívá významného životního jubilea cítolibský rodák, muzikant, hudební skladatel, muzikolog a v neposlední řadě objevitel a propagátor děl autorů cítolibské skladatelské školy 18. století PhDr. Zdeněk Šesták.

Již o něm bylo napsáno mnoho. Přesto se k němu dnes vracíme a nejen novým čtenářům si dovoluujeme tak významného rodáka, v krátkosti představit či připomenout:

Zdeněk Šesták pochází z hudbymilovné rodiny. Matka byla učitelka a zpívala v chrámovém sboru, otec hrál na violoncello v orchestru Železničářské filharmonie v Praze. Do cítolibské obecné školy chodil v letech 1931-1936, Reálné gymnázium v Lounech studoval v letech 1936-1944. Kompozici studoval na Pražské konzervatoři v letech 1945-1950 u Emila Hlobila a Miroslava Krejčího. Své hudební vzdělání doplnil paralelním studiem hudební vědy na Filosofické fakultě Univerzity Karlovy u Josefa Huttera a Jana Němečka. V té době rovněž navštěvoval přednášky Jana Patočky o antické filosofii. Během vojenské presenční služby v letech 1950-1952 působil jako flétnista u Vojenské divizní hudby ve Slaném. V letech 1952-1954 působil v Ústředním domě lidové tvořivosti v Praze, následně v letech 1954-1957 v Armádním uměleckém souboru Víta Nejedlého a Ústředním domě armády. Od roku 1957 má svobodné povolání jako hudební skladatel. Je známý tvorbou symfonickou, komorní a sborovou. Propaguje díla autorů cítolibské skladatelské školy 18. století. V letech 1968-1969 byl ústředním dramaturgem symfonické, komorní a vokální hudby v Československém rozhlasu. V rozmezí let 1991-1992 přednášel hudební regionalistiku na katedře hudební vědy Filosofické fakulty Univerzity Karlovy.

Je členem Společnosti českých skladatelů, Sdružení pro soudobou hudbu Přítomnost, Umělecké besedy a sdružení Pondělíci. V roce 2006 mu bylo Nadací Dagmar a Václava Havlových Vize 97 uděleno uznání za přínos filosofii vzdělávání. V roce 2008 obdržel cenu Ministerstva kultury České republiky za celoživotní přínos české kultuře v oblasti hudby. V roce 2013 obdržel, spolu s Jiřinou Fikejzovou, Zlatou cenu OSA za celoživotní dílo.

Chcete-li se o panu Šestákovi dozvědět více, o životě a díle, dovoluujeme si vás pozvat na výstavku, která se koná u příležitosti jeho významného životního jubilea v sále Dělnického domu ve dnech 18.-21.10.2015. V kanceláři úřadu je možné si rezervovat komentovanou prohlídku s výkladem.

Dne 17.10.2015 proběhne od 15.00 hodin beseda, projekce

Výstavka

„Zdeněk Šesták život a dílo“

Cítolibský rodák, hudební skladatel

PhDr. Zdeněk Šesták

**10. prosince 1925*

Velký sál Dělnického domu v Cítolibech

19.10.2015 – 21.10.2015

10,00 – 16,00

Vernisáž výstavky proběhne 17.10.2015 od 15.00 hod v rámci setkání s oslavencem.

Pro skupiny zajistíme průvodce a výklad.

Rezervace přijímá Úřad městyse Cítoliby, tel. 415 691 134

dokumentu o Zdeňku Šestákovi z cyklu Miroslava Kukly „Rodáci“, zvuková reprodukce Smyčcového kvartetu č. 9 (Sisyfos) a slavnostní vernisáž výstavky „Zdeněk Šesták život a dílo“ za účasti jubilanta. Zájemci o účast na vernisáži se mohou přihlásit v kanceláři městyse Cítoliby a to nejpozději do 12.10.2015 osobně, nebo telefonicky na číslo 415 691 134.

Městys Cítoliby a Nadační fond Karla Blažej Kopřivy Vás srdečně zvou na setkání

s PhDr. Zdeňkem Šestákem,

kteřé se koná u příležitosti **skladatelova významného životního jubilea**

dne 17. října 2015 od 15.00 hodin

na velkém sále Dělnického domu v Cítolibech

Program:

- ❖ *Beseda*
- ❖ *Projekce dokumentu o Zdeňku Šestákovi z cyklu Miroslava Kukly „Rodáci“*
- ❖ *Smyčcový kvartet č. 9 (Sisyfos), reprodukováná hudba*
- ❖ *Zahájení výstavky „Zdeněk Šesták život a dílo“*

Vaši účast, prosíme, potvrďte v kanceláři Městyse Cítoliby telefonicky na čísle 415 691 134 nebo osobně, nejpozději do 12.10.2015.

V sobotu 17.10.2015 uspořádal Městys Cítoliby setkání s PhDr. Zdeňkem Šestákem u příležitosti skladatelova významného životního jubilea. Program byl připraven ve spolupráci s Nadačním fondem K. B. Koprivý a Ing. Jiřím Veselým. Slavnostní odpoledne zahájila místostarostka Jiřina Nováková, poté přítomní přivítali potleskem oslavence. Předseda Nadačního fondu K. B. Koprivý Jaroslav Bárta pronesl krátký projev a poděkoval PhDr. Zdeňkovi Šestákovi za jeho přínos Cítolibům. Oslavenci popřáli mnoho zdraví a tvůrčích sil do dalších let předseda Nadačního fondu Jaroslav Bárta, místopředsedkyně Eva Parkmanová, členky Kulturní komise Miroslava Jirásková a Kateřina Varmužová a místostarostka Jiřina Nováková, která předala dar - olejomalbu kostela sv. Jakuba v Cítolibech od malíře Miloše Novotného. Pan Šesták poděkoval za květiny, dárky a za uspořádání výstavy k jeho jubileu představitelům městyse, Nadačnímu fondu i členkám Kulturní komise. Poté Jaroslav Bárta zahájil besedu s umělcem. Přítomní se dozvěděli mnohé ze skladatelova života, například jak v roce 1942 před půlnoční mší zatemňoval okna cítolibského kostela či jak jeho tvorbu ovlivnila okupace v roce 1968. Po besedě zhlédli dokument o Z. Šestákovi z cyklu Miroslava Kukly "Rodáci". Poslední část programu - poslech skladby Sisyfos (Smyčkový kvartet č. 9). Místostarostka zakončila oficiální část programu a pozvala hosty na raut, výstavku a volnou zábavu. Skladatelova dcera Marie Šestáková poděkovala organizátorům za povedenou akci a výstavku a vzpomněla na maminku, která byla panu Šestákovi vždy oporou.

Výstavy se zúčastnilo od 19. do 21.10.2015 celkem šest tříd z Gymnázia Louny a žáci Základní školy Cítoliby. Provedl je předseda Nadačního fondu K.B.Koprivý Jaroslav Bárta, kterému ve třech případech studenti poděkovali sborovým zpěvem. ZUŠ Louny si zapůjčila při příležitosti besedy s PhDr. Šestákem dne 10.11.2015 část cítolibské výstavy. Část výstavy byla zapůjčena i do Vrchlického divadla v Lounech u příležitosti koncertu věnovaného oslavenci dne 22.11.2015.

U příležitosti skladatelova jubilea se konala celá řada dalších akcí, jako např. 31.10.2015 koncert v Modlitebně Jednoty Bratrské v Praze, 2.11.2015 koncert Dětského sboru Carmen a Kvítek v Sále Martinů v Praze, 17.11.2015 slavnostní koncert v Sále Martinů v Praze, 1.12.2015 koncert Dětského pěveckého sboru Českého rozhlasu v Sále Martinů v Praze, 2.12.2015 koncert z díla Cítolibských mistrů v Kosteletě sv. Vavřince v Praze, 6.12.2015 koncert na Českém rozhlasu 3 – Rondo, 7.12.2015 koncert v pražském Rudolfinu.

*„Majetek pomine, ale umění zůstává, dávám více přednost umění před majetkem.“
Zdeněk Šesták*

Z jakého důvodu byl vypsaný konkurs na nového ředitele / ředitelku Základní školy a Mateřské školy Cítoliby?

Ředitelka Základní školy a Mateřské školy Cítoliby Mgr. Jana Vurbsová oznámila dne 12.02.2016 odchod do důchodu k 30.06.2016. Městys Cítoliby jí tímto děkuje za dlouholeté pracovní úsilí, tvůrčí činnost a obětavost ve funkci ředitelky a přeje pevné zdraví, pohodu a spokojenost v soukromém životě.

Jak a kdy probíhalo výběrové řízení a kdy bude znám výsledek?

Rada se na základě „Oznámení o vzdání se funkce ředitelky ZŠ a MŠ Cítoliby a o ukončení pracovního poměru v organizaci k 30.06.2015 z důvodu odchodu do důchodu“, který doručila stávající ředitelka ZŠ a MŠ Cítoliby Mgr. Jana Vurbsová osobně v pátek 12.02.2016 do podatelny úřadu, zabývala na svém 31. zasedání 17.02.2016. Rozhodla se vypsat konkurs na ředitele / ředitelku ZŠ a MŠ Cítoliby. 18.02.2016 bylo vyvěšeno Oznámení o vypsání konkursu s termínem podání přihlášek do 24.03.2016, zveřejněna inzerce a zadány inzeráty do tisku.

Konkursní komise byla jmenována dle vyhlášky 54/2005 a zasedala ve složení: Petr Jindřich a Jiřina Nováková za zřizovatele, Mgr. Miloslava Sobotkovou za Krajský Úřad ústeckého kraje, Mgr. Zdenka Dvořáková za školu stejného typu – ZŠ a MŠ Zeměchy, školní inspektor PaedDr. Jana Hornová za Českou školní inspekci, Kateřina Varmužová za Školskou radu při ZŠ a MŠ Cítoliby a Mgr. Martina Čechová za pedagogické pracovníky ZŠ a MŠ Cítoliby. Předsedou komise byla jmenována Jiřina Nováková, tajemníkem zajišťujícím jednání komise organizačně a administrativně Blanka Hejliková.

První jednání komise proběhlo 04.04.2016 s cílem zkontrolovat náležitosti podaných celkem pěti přihlášek do konkursu. V jednom případě komise doporučila radě vyřazení uchazeče z důvodu nedoložení dokumentů o vzdělání, ze kterých vyplývá kvalifikace pro učitele mateřské školy, nebo prvního stupně základní školy (viz. §6, či §7 zákona č. 563/2004 Sb. o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů ve znění pozdějších předpisů), které jsou v případě ředitele ZŠ a MŠ Cítoliby zákonnou podmínkou. Ostatní uchazeči se zúčastnili dne 21.04.2016 osobních pohovorů. Konkursní komise se na základě přihlášky, řízeného pohovoru a vyjádření odborníků usnesla na dvou uchazečích s udáním pořadí vhodnosti. Výsledné pořadí účastníků mělo pro zřizovatele doporučující charakter.

Rada městyse Cítoliby na základě doporučení konkursní komise a v souladu s ustanovením §12 odst. 2 písm. b) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), v platném znění a v souladu s ustanovením § 166 odst. 2 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborním a jiném vzdělávání (školský zákon) v platném znění jmenuje Mgr. Romanu Wolfovou na pracovní místo ředitele/ředitelky Základní školy a Mateřské školy Cítoliby, příspěvkové organizace s účinností od 01.07.2016.

2/2005

X. ročník

Kalendář CITOLIBY 2006

1/2006 XI. ročník

[illegible]

SEW Chilly - novi interovod automobili u Beču Teme

1/2011

XVI. ročník

Intenzivní vzhled m. Jana Nepomuckého

VYHLASKAI

V neděli 28. srpna 1952 o 8 hod.
odpo. vzpouduje bývalý mlá na poli
míst. Leunsky a Glubsky, i v. Na
soilku, vzrostlý pilot strojeplanu.

Vzrostlý pilot strojeplanu v 1. srpna 1952
odpo. vzpouduje.

LEUNSKÝ A GLUBSKÝ

V neděli 28. srpna 1952 o 8 hod.
odpo. vzpouduje bývalý mlá na poli
míst. Leunsky a Glubsky, i v. Na
soilku, vzrostlý pilot strojeplanu.

Vzrostlý pilot strojeplanu v 1. srpna 1952
odpo. vzpouduje.

C. H. okresní hospodářství v Lounách,
28. 8. srpna 1952

[illegible][illegible]

Ostalo do radnice!

Naše ZDARŽKA je tu, kde všude, aby děti a mládež, kteří mají zájem o vzdělávání v oblasti umění, mohli být úspěšní. V rámci projektu „Ostalo do radnice!“ se děti zúčastní celostátní soutěže výtvarných děl. Každý rok se koná soutěž výtvarných děl, která je určena pro děti a mládež, kteří mají zájem o vzdělávání v oblasti umění. V rámci projektu „Ostalo do radnice!“ se děti zúčastní celostátní soutěže výtvarných děl. Každý rok se koná soutěž výtvarných děl, která je určena pro děti a mládež, kteří mají zájem o vzdělávání v oblasti umění.

Alfio Benvenuto pracuje v naší škole jako učitel výtvarného umění. Jeho úkolem je vyučovat děti výtvarnému umění a připravovat je na soutěže. V rámci projektu „Ostalo do radnice!“ se děti zúčastní celostátní soutěže výtvarných děl. Každý rok se koná soutěž výtvarných děl, která je určena pro děti a mládež, kteří mají zájem o vzdělávání v oblasti umění.

Alfio Benvenuto pracuje v naší škole jako učitel výtvarného umění. Jeho úkolem je vyučovat děti výtvarnému umění a připravovat je na soutěže. V rámci projektu „Ostalo do radnice!“ se děti zúčastní celostátní soutěže výtvarných děl. Každý rok se koná soutěž výtvarných děl, která je určena pro děti a mládež, kteří mají zájem o vzdělávání v oblasti umění.

Alfio Benvenuto pracuje v naší škole jako učitel výtvarného umění. Jeho úkolem je vyučovat děti výtvarnému umění a připravovat je na soutěže. V rámci projektu „Ostalo do radnice!“ se děti zúčastní celostátní soutěže výtvarných děl. Každý rok se koná soutěž výtvarných děl, která je určena pro děti a mládež, kteří mají zájem o vzdělávání v oblasti umění.

Alfio Benvenuto pracuje v naší škole jako učitel výtvarného umění. Jeho úkolem je vyučovat děti výtvarnému umění a připravovat je na soutěže. V rámci projektu „Ostalo do radnice!“ se děti zúčastní celostátní soutěže výtvarných děl. Každý rok se koná soutěž výtvarných děl, která je určena pro děti a mládež, kteří mají zájem o vzdělávání v oblasti umění.

Alfio Benvenuto pracuje v naší škole jako učitel výtvarného umění. Jeho úkolem je vyučovat děti výtvarnému umění a připravovat je na soutěže. V rámci projektu „Ostalo do radnice!“ se děti zúčastní celostátní soutěže výtvarných děl. Každý rok se koná soutěž výtvarných děl, která je určena pro děti a mládež, kteří mají zájem o vzdělávání v oblasti umění.

Alfio Benvenuto pracuje v naší škole jako učitel výtvarného umění. Jeho úkolem je vyučovat děti výtvarnému umění a připravovat je na soutěže. V rámci projektu „Ostalo do radnice!“ se děti zúčastní celostátní soutěže výtvarných děl. Každý rok se koná soutěž výtvarných děl, která je určena pro děti a mládež, kteří mají zájem o vzdělávání v oblasti umění.

[illegible][illegible][illegible][illegible]

Aktualiziraj vaše zastupništvo:

Naše skupina je v posledných rokoch dosiahla výborné výsledky. Vďaka tomu sa nám podarilo vyhrať niekoľko významných súťaží. V súčasnosti máme v ruke niekoľko titulov, ktoré sme získali vďaka našim úsiliam a spolupráci. V budúcnosti sa chceme snažiť o ďalšie úspechy a rozvoj našej skupiny. Všetci členovia nášho tímu sú veľmi motivovaní a chceme pokračovať v našej práci s veľkým záujmom. Veríme, že naše úsilie nebude nazbytné a že sa nám podarí dosiahnuť ešte väčšie úspechy. Vďaka všetkým, ktorí nás podporujú, sme schopní čeliť akýmkoľvek výzvam. Naša skupina je silná a jednotná, čo nám umožňuje dosahovať vynikajúce výsledky. Všetci sme si istí tým, že naše úsilie bude mať pozitívny vplyv na naše spoločnosť a na svet. Vďaka tomu sa nám podarí byť na čele v našom obore. Všetci členovia nášho tímu sú veľmi motivovaní a chceme pokračovať v našej práci s veľkým záujmom. Veríme, že naše úsilie nebude nazbytné a že sa nám podarí dosiahnuť ešte väčšie úspechy. Vďaka všetkým, ktorí nás podporujú, sme schopní čeliť akýmkoľvek výzvam. Naša skupina je silná a jednotná, čo nám umožňuje dosahovať vynikajúce výsledky. Všetci sme si istí tým, že naše úsilie bude mať pozitívny vplyv na naše spoločnosť a na svet. Vďaka tomu sa nám podarí byť na čele v našom obore.

[illegible]

přeji všem spoluobčanům Petr Jindřich a Jiřina Nováková

[illegible]

Všem minulým, stávajícím i budoucím přispěvatelům, nebo členům redakční rady.
Čtenářům za shovívavost s drobnými chybami a občasnou časovou prodlevou.